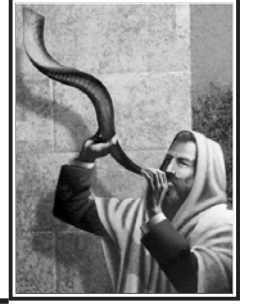

The Trumpet of the Seventh Angel ஏழாம் தூதனின் எக்காளம்

1879 -1916 ரீ-பிரிண்டஸ் தமிழாக்கம்
மலர் - 3. இதழ் - 2. மார்ச் - ஏப்ரல் 2017

R5673

King Saul's Last Battle சவுல் ராஜாவின் கடைசி யுத்தம்

1 சாமுயேல் 28

நிலைகுலைந்த சவுல் எந்தோரின் அஞ்சனம் பார்க்கிற ஸ்திரீயின் உதவியை நாடினான்-கெட்ட ஆவிகளால் வஞ்சிக்கப்பட்டான்-போரில் தோல்வி - சவுலும் யோனத்தானும் கொல்லப்பட்டார்கள்-வில்-ன் பாட்டு அல்லது சவு-ன் சவ ஊர்வலம் - தாவீது யூதாவின் ராஜா-பிறகு சமஸ்த இஸ்ரவேலுக்கும் ராஜா.

“கர்த்தர் என் பெலனும் என் கேடகமுமாயிருக்கிறார்; என் இருதயம் அவரை நம்பியிருந்தது; நான் சகாயம் பெற்றேன்.” சங்கீதம் 28:7

இன்றைய பாடத்தை தேவனுக்கு பிரியமுள்ள தாவீதின் அனுபவங்களி-ருந்தும், இஸ்ரவேல் சரித்திரத்தின் முக்கிய காலப்பகுதியி-ருந்தும் பார்க்கப் போகிறோம். சவுல் ராஜாவால் பின் தொடரப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்ட தாவீதுக்கு பாதுகாப்பான இடமே இல்லை. பெ-ஸ்தியன் தாவீதை விரோதியாக அல்ல, நண்பனாக விரும்பி, அவனுக்கும் அவனது ஆட்களுக்கும் சிகலாக என்னும் பட்டணத்தை கொடுத்தான். தாவீது அங்கே தங்கியிருந்தபோது, அவனது வெற்றியெல்லாம் அமலெக்கியர் மேலேயே இருந்தது, இஸ்ரவேலருக்கு எதிராக அல்ல. அவனால் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்கு எதிராக விருப்பத்துடன் போரிட முடியாது. எனினும் தேவன் அனுமதிக்கிற அளவுக்கு மேலாக அவர்கள் பாவங்கள் புரணமடையும் போது அவர்கள் அழிக்கப்படவேண்டியவர்கள். தேவன் அறிவிக்கும்போது, அவர்களுக்கெதிராக சண்டையிடக் கூடியவனாக இருக்கிறதை அறிவான்.

இடையில் சவு-ன் ராஜ்யபாரம் முடிவை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது. பெ-ஸ்தியர் புதிதாக இஸ்ரவே-ன் மேல் படையெடுத்திருந்தார்கள். சவுல் தனது முழு படையலத்தையும் சேர்க்க வேண்டிய அவசியத்தில் இருந்தான். போரின் முடிவைக் குறித்து மிகவும் பயத்தில், சந்தேகத்தில் இருந்தான். தேவனுடைய கட்டளைக்கிணங்க, அவன் ஒரு ராஜா என்ற அதிகாரத்தில் அஞ்சனம் பார்க்கிறவர்களையும் குறி சொல்லுகிறவர்களையும் மரித்தவர்களோடு பேசுகிற அனைவரையும் நாட்டை விட்டு விரட்டியிருந்தான். எனினும் இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் சிலர் இஸ்ரவே-லே இருந்தார்கள். கர்த்தரிடத்தி-ருந்து அவன் எந்த பதிலையும் பெறாததால், முடிவில் எந்தோரி-ருந்த அஞ்சனம் பார்க்கிற ஸ்திரீயிடம் சென்றான். அவள் ராஜாவின் படைத்தலைவன் அப்நேரின் தாய் என்று அவனுக்கு சொல்லப்பட்டது.

அஞ்சனக்காரி தனக்கு ஆபத்து நேரிடாது என்பதை உறுதிசெய்து கொண்டு, ஆவி உலகில் தொடர்புடையவர்கள்

இறந்தவர்களின் ஆவி என்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிற விழுந்துபோன தூதர்களிடத்தில் அவள் தொடர்பை பெற்றாள். சந்தேகத்திற்கிடமில்லாமல் அழைக்கப்பட்டவர் சாமுயேல் என்று அவள் நினைத்தாள், ஆனால் நமக்கு வேதாகமம் “மரித்தோர்கள் ஒன்றும் அறியார்கள்” என்று உறுதியாகக் கூறுகிறது. சாமுயேல் அவரது பிதாக்களோடே, உயிர்த்தெழுங்காலைக்காக காத்துக் கொண்டு நித்திரையி-ருந்தார், அவரால் எந்தவித ஆலோசனையும் கொடுக்க இயலாது. நடக்கிற காரியங்கள் எதையும் அவர் அறியமாட்டார்.

எனினும் தீய ஆவிகள், இந்த காலத்தைப் போல் அந்தக் காலத்திலும் தங்களது மேலான அறிவைக் கொண்டு இறந்தவர்களைப் போல மீடியம் (Medium) மூலமாக பதிலளித்தன. இந்த காரியத்தைக் குறித்த கேள்விகளுக்கு, அடுத்த நாள் போரில் சவுல் தோல்வியடைவான் என்றும் அவனும் அவனது குமாரர்களும் கொல்லப்படுவார்கள் என்றும் பதிலாக கிடைத்தது.

இந்த அளவுக்கு மனுக்குலத்தைப் பற்றிய காரியம் விழுந்துபோன தூதர்களுக்கு எப்படித் தெரியும் என்பதை நாம் அறியோம். ஆனால் அவைகளோடு தொடர்பு கொள்வது ஞானமற்ற செயல் என்பதை நாம் அறிவோம். அது கர்த்தரால் விலக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களது நோக்கமே மனிதர்களை வஞ்சிப்பதுதான்; பரிசுத்த பவுல் கூறுவது போல, அவர்கள் கனவுகள் மற்றும் வெளிப்படுத்தல் மூலமாக அநேக பலவிதமான பிசாசுகளின் போதனைகளை சபைக்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். (1தீமோ.4:1) இவைகள் நமது விசுவாச பிரமாணங்களில், செத்த ஈ தைலத்தை நாறிப் போகப் பண்ணுவது போல (பிரசங்கி 10:1) இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வேதாகமம் தெளிவாக என்ன போதிக்கிறது என்பதை ஜனங்கள் உணர்ந்து கொண்டால் மிகவும் சந்தோஷமாக

இருக்கும். அதாவது மரித்தவர்கள் மரித்தோர்களே; எந்தவித செய்தியைப் பற்றியும் அறியார்கள்; அவர்களுக்கு சந்தோஷமுமில்லை, துக்கமுமில்லை; உயிரற்ற நிலையில் உயிர்த்தெழும் விடியற் காலைக்காக காத்திருக்கிறார்கள். அந்நாளில் இம்மானுயேலாகிய மேசியா, தேவனுடைய மகிமையின் அறிவை, தமது கல்வாரி மீட்கும் பொருள்-ப-யின் பலனால் எல்லாருக்கும் கொண்டு வருவார். உயிரோடு இருந்தது போலவே மரித்த பிறகும் இருக்கிறார்கள் என்கிற போதனை அறிவீனமானது மாத்திரமல்ல, தேவனுடைய வசனத்திற்கு மாறானதாகவும் இருக்கிறது. இவைகளெல்லாம் பலவித தப்பறையான போதகங்களுக்கு அடிப்படையாக ஆகியிருக்கிறது. இது கிறிஸ்தவ மக்களின் விவேகமான விவாதத்தை துக்கப்படுத்தியிருக்கிறது. உயிர்த்தெழும் காலை வரை தமது மரித்த நண்பர்கள் வெறும் நித்திரையி-ருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்திருந்தால், யாரும் மரித்தவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணவோ, உத்தரிக்கிற ஸ்தலத்தி-ருந்து அவர்களை விடுவிக்க திருப்ப-பூஜை செய்யும்படியோ கேட்கமாட்டார்கள்.

மரித்தவர்கள் உயிரோடிருக்கிறார்கள் என்ற இந்த போதனை மிக மோசமான தேவதூஷணத்திற்கு அடிப்படையாக ஆகியிருக்கிறது. இந்த போதனையில்தான் கிட்டத்தட்ட எல்லா சபை பிரிவினரும் தங்கள் விசுவாச அறிக்கையில் குறிப்பிடபட்டிருப்பது போல இணைந்திருக்கிறார்கள். இந்த தூஷணங்கள் தேவனுடைய குண லட்சணங்கள் மற்றும் திட்டங்களைப்பற்றிய அறிவிப்பில் அமைந்திருக்கிறது. இவைகள், நன்மையான எந்த ஈவையும், பூணமான எந்த வரத்தையும் பரத்தி-ருந்து தருகிற சகல கிருபைகளும் பொருந்திய தேவனும், சகல இரக்கங்களுக்கும் பிதாவுமாயிருக்கிறவரின் குணநலன்களுக்கும் நற்பண்புகளுக்கும் வெகு தூரமாயிருக்கிறது. (யாக்கோ 1:17)

வில்லின் பாட்டு

போரின் முடிவை கேள்விப்பட்டபொழுது தாவீது, சவுல் மற்றும் யோனத்தான் மேல் இருந்த தனது அனுதாபத்தை ஒரு அழகான பாடலாக வெளிப்படுத்தினான். அதில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம் என்னவென்றால் தன்னை சவுல் துன்பப்படுத்தினதையும் தனது உயிரை வாங்க தேடினதையும் அதில் குறிப்பிடவில்லை என்பது தான். சவுல் செய்திருந்த நன்மையான காரியங்கள் மட்டுமே அதில் இடம் பெற்றிருந்தது. ஸ்திரீகளின் அன்னபக் காட்டிலும் மேலான யோனத்தானின் இளமையான அன்பு அதில் கூறப்பட்டிருந்தது. இந்த பாட்டு 2 சாமுயேல் 1:17-27ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. சவுலைப்பற்றியும் யோனத்தானின் வில்வித்தை பற்றியும் தாவீதின் பாட்டு பாடகர்களால் சவ ஊர்வலத்தில் பாடப்பட்ட முறையே தற்காலம் வரை நடந்து வருகிறது. இது அடக்க ஆராதனையாக தற்காலத்தில் குறிப்பிடப்படுகிறது.

போரில் சவு-ன் மகன்கள் அனைவரும் யோனத்தானும் கொல்லப்பட்டார்கள். சவுலும் காயமடைந்தான்.

பெ-ஸ்தியர்கள் தன்னை கொல்வதற்கு உயிருடன் சித்ரவதை செய்வார்கள் என்று பயந்து, அவன் தனது ஆயுததாரியை தன்னை கொண்டு விடும்படி கூறினான். ஆனால் அவன் மறுக்கவே, சவுல் தனது ஆயுதத்திலே விழுந்து தற்கொலை செய்து கொண்டான்.

அமலேக்கிய வா-பன் ஒருவன், தாவீதுக்கு நல்லது செய்ததாக நினைத்துக் கொண்டு, சவு-ன் மூலமாக தாவீது அனுபவித்த துன்பத்தையெல்லாம் அறிந்திருந்து சவு-ன் மரண செய்தியைக் கூறி, அவனது தலையின் மேல் இருந்த முடியையும், கையில் இருந்த அஸ்தகடகத்தையும் கொடுத்தான். சவுல் மரணத்திற்கேதுவான காயப்பட்டிருந்த போது, தன்னை கொல்லும்படி சவுல் கேட்டுக் கொண்டதற்கிணங்க அவனை கொண்டு போட்டதால் தனக்கு கௌவரம் கிடைக்கும் என்று நினைத்து இப்படி கற்பனை செய்து கூறினான். தாவீது தான் எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாக செய்தியைப் பெற்றதால், தாவீது அவனை நோக்கி “கர்த்தர் அபிஷேகம் பண்ணினவரைக் கொண்டு போடும்படி நீ உன் கையை நீட்டப்படாமற் போனது என்ன என்று சொல்-” அவனைக் கொண்டுபோடும்படி கட்டளையிட்டான். சவுலுக்காகவும் யோனத்தானுக்காகவும் அன்று சாயங்கால மட்டும் துக்கம் அனுசரித்தார்கள்.

முடிவில் தாவீதுதான் இஸ்ரவே-ன் ராஜாவாக வேண்டும் என்ற முழு நம்பிக்கையோடு, அதிக அவசரப்படாமல், தேவன் கொடுக்கவிருந்த அந்த அதிகாரத்திற்காகவும். பொறுப்புக்காகவும் சாதாரணமாக அவன் அந்த அநேக ஆண்டுகள் காத்திருந்தான். தாவீதின் வாழ்க்கையில் நாம் எப்படிப்பட்ட ஒரு உதாரணத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம்! தங்களது அனைத்து காரியங்களிலும் தேவனுடைய நேரத்திற்காக எவ்வளவு பொறுமையாக காத்திருக்க வேண்டும் என்று கிறிஸ்தவர்கள் கற்றுக்கொள்ளக்கூடும்- “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்று ஜெபிக்கும்போது ராஜ்யத்திற்கு மாத்திரமல்ல, எல்லாவற்றையும் அவர்களது நன்மைக்கேதுவாக்கும் தேவனுடைய வழிநடத்துதலுக்காகவும், நன்மைக்காகவும் காத்திருக்கவேண்டும் என்பதையும் கற்றுக் கொள்ளக்கூடும்! அவர்களது காரியங்களில் தேவனுடைய நன்மைகளையும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேற்பார்வையையும் கவனியாமல், தாங்களே காரியங்களை முயற்சிப்பது அவர்களுக்கே நஷ்டம் உண்டாகும்படி ஆகிறது. இது கிறிஸ்தவர்கள் அடிக்கடி செய்யும் தவறுகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது.

தாவீது, தானும் தனது ஆட்களும் பெ-ஸ்தியர் நாட்டி-ருந்து புறப்படவேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது என்பதை உணர்ந்து, ஆசாரியர்கள் மூலமும் ஏபோத் மூலமும் தேவனிடம் விசாரித்தான். அவன் யுதேயாவுக்கு போக வேண்டும் என்று பதில் கிடைத்தது. அடுத்து எந்த பட்டணத்துக்கு போக வேண்டும் என்று விசாரித்தான். எப்ரோன் என்று பதில் கிடைத்தது. தாவீதும் அவனது ஆட்களும் குடும்பத்தோடு அங்கே சென்றார்கள். அவனது சொந்த கோத்திரமாகிய யூதா

கோத்திரம் அவனை ராஜாவாக உடனே அங்கீகரித்தார்கள். எனினும் சமஸ்த இஸ்ரேயலுக்கும் ராஜாவாக ஆவதற்கு இதன்பிறகு ஏழு வருடங்கள் சென்றது. இந்த சமயத்தில் சவு-ன் படைத்தலைவனான அப்னேர், உயிரோடிருந்த சவு-ன் மகன்களில் ஒருவனான இஸ்போசேத்தை இஸ்ரேயல் அனைத்தின்மேலும் ராஜாவாக்கினான். யூதாவின் ராஜாவாகிய தாவீது, மற்ற கோத்திரத்தாரை தனக்கு கீழ்ப்படியும்படி பலவந்தப்படுத்தாமல், தேவனுடைய குறித்த காலத்திற்காக தொடர்ந்து காத்திருந்தான்.

எனினும் இந்த சமயத்தில் அப்னேர், தாவீதுக்கு விரோதமாக படைகளை திரட்டினான், அதனால் ஒரு பயங்கரமான போர் நடந்து, தாவீதுக்கு வெற்றி கிடைத்தது. மற்றவர்கள் தோல்வியை தழுவினர். கடைசியாக அப்னேர், இஸ்போசேத்திடம் கோபங்கொண்டு, தாவீதிடம், தான் அவனுக்கு கீழ்ப்பட்டு இருப்பேன் என்றும் இஸ்ரேயல் ஜனங்களை தாவீதுக்கு இசைவாக திருப்புவேன் என்றும் கூறினான். இது தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்திற்கு இசைவாக இருக்கிறது என்று தாவீது உணர்ந்து ஏற்றுக்கொண்டான். ஆனால் இது தாவீதின் சகோதரியின் மகனும் படைத்தலைவனுமாகிய யோவாபுக்கு இன்னும் சொல்லப்படாததால், அவன் அப்னேரை வஞ்சகமாக கொன்றுபோட்டான். மறுபடியும் நாம் இங்கே தாவீதின் உயர்ந்த குணத்தை காண்கிறோம். அப்னேரின் சாவுக்காக தாவீது ராஜா சந்தோஷப்படாமல், துக்கம் அனுசரித்தான், தாவீது யோவாபின் செயலுக்காக அவனை பகிரங்கமாக கண்டனம் செய்தான். “இஸ்ரேயல்-லே பிரபுவும் பெரிய மனுஷனுமாகிய ஒருவன் விழுந்தான்” என்று அப்னேரின் நற்குணத்தைக் குறித்து புகழ்ந்து பேசினான். இப்படி தனது திறமையான வீரர்களிடம் பேசும்படியான தைரியத்தைப் பெற்றிருந்தான்.

சமஸ்த இஸ்ரேயலின் ராஜா

இதற்கு சில காலத்திற்கு பிறகு, வேறு சிலர் தாவீதை தவறாக புரிந்து கொண்டு, இஸ்போசேத் ராஜாவை கொலை செய்தால், தாவீது தங்களுக்கு பாசி வழுங்குவான் என்று எதிர்பார்த்து, அவனது தலையை தாவீதிடம் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் ராஜாவை கொலை செய்திருந்தார்கள்.

அதே தண்டனைக்கு அவர்களும் தகுதியானவர்களாயிருந்தார்கள். அவர்களும் கொல்லப்பட்டார்கள். இப்படியாக அவனது காலத்தில் முற்றிலும் அசாதாரணமான நீதியின் கொள்கைகளை தாவீது விளக்கிக் காண்பிக்க மக்கள் கண்டார்கள். இந்த நீதியின் கொள்கை இன்னும் அரிதாயிருக்கிறது என்று நாம் கூறலாம். இவைகளெல்லாம் தாவீது ராஜாவை மக்களின் அன்புக்குரியவனாக்கியது. ஜனங்கள் அவனை குறுகிய எண்ணமுடையவனாகவோ, சுயநலக்காரனாகவோ காணாமல், பெருந்தன்மை உடையவனாகவும், அவனது எதிராளிகளிடமும், சத்துருக்களிடமும் கூட பரந்த மனதுள்ளவனாகவும் கண்டார்கள். அவன் நீதியை அதிகமாக மதிப்பவனாகவும்,

அவனது எதிரிகளிடம் கூட மிகவும் இரக்கம் உள்ளவனாகவும் காணப்பட்டான்.

முடிவாக மற்ற பதினோரு கோத்திரத்தாரின் மூப்பர்களின் குழு தாவீதிடம் வந்து, முழு இஸ்ரேயலுக்கும் ராஜாவாயிருக்கும்படி கேட்டுக்கொள்ளும்போது, தாவீதுக்கு வயது முப்பத்தேழு. இது சவுல் இறந்ததி-ருந்து ஏழரை வருடத்திற்கு பின்பும், தேவன் சாமுயேலால் தாவீதை அபிவேகம் பண்ணின பதினேழு வருடங்களுக்கு பின்பும் நடந்தது. அந்த வருடங்களின் ஒவ்வொரு படியும் தாவீதின் விசுவாசம், பொறுமை ஆகியவைகளை காண்பிக்கக் கூடியதாக இருந்தது. இல்லையென்றால் நமக்கு தெரியாது. அதன் சிறப்பு அதிலே காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது தேவனிடம் உள்ள பக்தியும், தெய்வீக சித்தத்துக்கு கீழ்ப்படிதலும் பிரதானமாக காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சமஸ்த இஸ்ரேயலுக்கும் ராஜாவாயிருக்க தாவீது சம்மதித்தபோது, அவன் மூன்றாவது முறையாக அபிவேக தைலத்தால் அபிவேகம் பண்ணப்பட்டான். அபிவேக எண்ணெய் தலையில் ஊற்றப்பட்டது.

இந்த காலக்கட்டத்தில் தாவீது மென்மேலும் பலப்பட்டு வந்தான். அவனுடைய எதிரிகளை - தேவனுடைய எதிரிகளை தேவன் அழிக்கும்படி அறிவித்தவர்களை ஜெயித்துக் கொண்டு வந்தான். எமோரியரின் மீறுதல்கள் நிறைவடைந்தது, அவர்கள் பூமியி-ராதபடிக்கு அழிக்கப்பட வேண்டும் என்கிற தேவனுடைய சித்தம் குறிப்பிடப்பட்டதை இங்கு நாம் வாசகருக்கு மறுபடியும் ஞாபகப்படுத்துகிறோம். அவர்கள் அழிக்கப்படுவது போரினாலா அல்லது, கொள்ளை நோயினாலா அல்லது பஞ்சத்தினாலா என்பது முக்கியமல்ல, தேவனுடைய தீர்ப்பு நிறைவேற்றப்படவேண்டும்.

எனினும் எல்லா காலங்களிலும் தேவன் வியாதியையும், யுத்தங்களையும், கொள்ளை நோய்களையும் உலகத்தில் அனுமதித்தாலும் பெரிய இரட்சகர் மூலம் மானிட இரட்சிப்புக்கு, மானிட மீட்புக்கு தேவன் தயார் செய்து கொண்டிருக்கிறார். மேசியாவின் ராஜ்யம் பூமியின் அதிகாரத்தை சீக்கிரத்தில் எடுத்து, பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகையை நீக்கி, சாத்தானைக் கட்டி, தெய்வீக சத்தியமாகிய சூரிய ஒளி பூமியை நிரப்பும்படிச் செய்யும். பிறகு உண்மையான தேவனையும், அவரது உண்மையான சத்தியத்தையும் அறிந்து, புரிந்துகொள்ள குருடரின் கண்கள் திறக்கப்படும், செவிடரின் காதுகள் கேட்கும்படி செய்யப்படும்.

இடையில் இஸ்ரேயல்-ன் பட்டயத்தால் மரித்தவர்கள் காலம் கடந்து சென்றதை அறியமாட்டார்கள். பூமியின் மண்ணிலே மரித்த அனைவரும் நித்திரையி-ருந்து எழுந்து வரும்போது, ஆயிர வருட அரசாட்சியில் அவர்களும் எழுந்து வருவார்கள். அவர்கள் பிறகு மிகவும் அனுசூலமான நிலைமைக்கு கீழாக இருப்பார்கள். ஏதேனில் இழந்து, கல்வாரியில் மீட்கப்பட்ட மானிட பூணத்திற்கு அவர்களை கொண்டு வரவும், அவர்களது பலவீனங்கள் மற்றும் சீரழிவி-ருந்தும் வெளிக்கொணர உதவிட தயாராயிருக்கும் மேசியாவின் ராஜ்யத்துடன் சேர்ந்து அவர்களை அறியாமை மற்றும் மூட நம்பிக்கை என்னும் இரும்பு விலங்கி-ருந்து விடுவிக்க நாம் அவர்களுக்காக வேண்டுகல் செய்ய முடியும்.

R5676

“The End of the Ages” - Condition Similar யுகங்களின் முடிவு” - ஒத்த நிலைமைகள்

“உலகம் உங்களைப் பகைத்தால், அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்கு முன்னே
என்னைப் பகைத்ததென்று அறியுங்கள்.” யோவான் 15:18

“உலகம்” என்ற வார்த்தையின் மூலம் ஆண்டவர் புற ஜாதியை குறிப்பிடவில்லை. இல்லையென்றால் புறஜாதி என்றே குறிப்பிடப்படும். புற ஜாதிகள் என்று கூறியிருந்தால், தேவனோடு உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இல்லாதிருக்கிற அனைத்து மக்களையும் அது குறிப்பிடபடுகிறது. ஆனால் அவர் “உலகம்” என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்தும் போது, தற்கால ஒழுங்குமுறைகளை குறிப்பதாக காணப்படுகிறது. ஆகையால் தற்கால முறைமைகளின் ஜனங்களை குறிப்பிடுகிறார். ஏனெனில் ஜனங்கள் மூலமாக மட்டுமே தற்கால முறைமை இருக்க முடியும். மத செல்வாக்கு உள்ளவர்களை, மக்களின் பிரதிநிதிகளை அர்த்தப்படுத்தியிருப்பார்.

அந்த காலத்தின் முறைமைகள் வேதபாரகர்கள், சதுசேயர்கள், பரிசேயர்கள், பிரதான ஆசாரியர்கள் மற்றும் நியாய சாஸ்திரிகள் - பிரமாணத்தை வியாக்கியானம் பண்ணுகிறவர்கள் மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டன. பிரமாணத்திற்கு பிரதிநிதியாக இருந்தவர்களே ஜனங்களுக்கும் பிரதிநிதியாக இருந்து குறிப்பாக ஒழுங்கு முறைமைகளை ஏற்படுத்துகிறவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் கர்த்தரை வெறுத்தார்கள் என்பதை நாம் அறிவோம். கர்த்தர் வேதத்தில் சொல்-யபடி, அவர்கள் ஒளியை வெறுத்தார்கள். அவர்கள் அவரை வெறுத்ததற்கு காரணம், அவர் அவர்களுக்கு தீங்கு செய்தார் என்பதினாலல்ல, ஆனால் அவரது போதனைகள் மற்றும் அவரது வாழ்க்கையி-ருந்தும், அவரது போதனைகள்-ருந்தும் பிரகாசித்த ஒளி அவர்களுக்கும், அவர்களது திட்டங்கள், முறைமைகள் மற்றும் ஏற்பாடுகளுக்கு முரண்பட்டதாக இருந்தது. அவரது வார்த்தைகள் உண்மையாயிருந்தால், அந்த அனைத்து வருடங்களிலும் அவர்கள் ஏற்படுத்திய அனைத்து திட்டங்களும் பயனற்றதாக ஆகிவிடும். அந்தப்படி அவர்கள் தங்கள் திட்டங்களில் நம்பிக்கையாக இருந்தபடியால், கிறிஸ்துவம் அவரது சீடர்களும் அவர்களுக்கு அறிவீனர்களாகவும், நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத சில காரியங்களை செய்ய முயல்பவர்களாகவும் காணப்பட்டார்கள்.

நமது கர்த்தருக்கு பிரதானமான எதிர்ப்பு, மத ஆளுநர்கள், போதகர்கள் மற்றும் யூத அரசியல்வாதிகளிடமிருந்து வந்தது. அங்கே சதுசேயர் மற்றும் பரிசேயர்கள் இருந்தார்கள். சதுசேயர்கள் தங்கள் கண்களால் பார்ப்பதைத் தவிர வேறு எதையும் நம்பமாட்டார்கள். அவர்கள் அசாத்தியமான கருத்துடையவர்கள், பரிசேயர்கள் மிகவும் கண்டிப்பான மத வகுப்பார். யூதர்களில் மிகச்சிறந்த பரிசுத்தமான ஜனங்கள், அவர்கள் வெளியரங்கமான தோற்றங்களிலும், சடங்காச்சாரங்களிலும் மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால் மிகவும் அகந்தையுள்ளவர்களாகவும்

சுயநீதி மற்றும் அநீதியுள்ளவர்களாகவும் இருந்தார்கள். இயேசுவின் போதனைகளை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் யாராயிருந்தாலும், இந்த வகுப்பார்களிலும் அல்லது அவர்களது போதனைகளிலும் எந்தவித விருப்பத்தையும் பெற்றிருக்கமாட்டார்கள். மேலும் அவர்களை மதிக்கவோ, அவர்களை தங்கள் நாட்டின் மாமனிதர்களாகவோ கருதமாட்டார்கள். அவர்களுக்குள் கருத்து வேற்றுமை இருந்தாலும், இந்த மத ஆளுநர்களும் இயேசுவை எதிர்த்தவர்களில் ஒருவராக இருந்தனர்.

இந்த வகுப்பார்கள்தான் வேதபாரகர்கள் மற்றும் நியாய சாஸ்திரிகளுடன் சேர்ந்து கொண்டு இயேசுவை சிலுவையில் அறையும்படி ஜனங்களை தூண்டிவிட்டவர்கள். ஓரளவுக்கு படித்து, கற்றறிந்து அறிவுள்ளவர்களாயிருந்த இந்த மனிதர்கள் ஜனங்களோடு தெருக்களில் இறங்கி பரபாசுக்கு ஜெயகோஷமும், இயேசுவுக்கு எதிராக கூச்சலும் இட்டார்கள் என்று நாம் நினைத்துக் கொள்ளக்கூடாது, ஆனால் கும்பலை தூண்டிவிட்டார்கள். ஆனால் தங்களை மிகவும் கௌரவமான நடத்தை உடையவர்களாக பாவனை செய்தார்கள். எல்லா நிகழ்வுகளிலும் அவர்களது நடத்தைகள் கர்த்தரின் மரணத்திற்கு கொண்டு விடுகிறதாக இருந்தன. அவர்கள் ஆண்டவரை வெறுத்ததுமாதிரிமல்ல அவரை அழிக்கிற அளவுக்கு அவ்வளவு கசப்புடனும் ஆத்திரத்துடனும் அவரை வெறுத்தார்கள். அவரை கொல்வதற்கு அநேக தடவைகள் சதி செய்தார்கள். ஆனால் குறித்த காலம் வராததால் அது நிறைவேறவில்லை. லாசருவை இயேசு உயிர்த்தெழுப்பிய அற்புதத்தை பரிசேயர்கள் அங்கீகரித்தார்கள். ஆனால் இந்த அற்புதத்தினிமித்தம் அவரை அழிக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தார்கள். ஏனெனில் இந்த அற்புதத்தினால் ஜனங்களிடம் அவர் அதிக செல்வாக்கு பெற்றுவிடுவார், அதே அளவுக்கு தாங்கள் செல்வாக்கு இழந்து ஜனங்களுக்கு அந்நியர் ஆகிவிடுவோம் என்று எண்ணினார்கள்.

பிரதான ஆசாரியனாகிய காய்பா கூறியதாவது, “ஜனங்களெல்லாரும் கெட்டுப் போகாதபடிக்கு ஒரே மனுஷன், ஜனங்களுக்காக மரிப்பது நமக்கு நலமாயிருக்கும்.” (யோவான் 11:47-53) இயேசுவின் போதனைகளினால் ஜனங்கள் கவரப்பட்டால் நாட்டின் தலைவர்கள் செல்வாக்கு இழந்துவிடுவார்கள் என்றும், “ரோமர்கள் வந்து நம்முடைய ஸ்தானத்தையும், ஜனத்தையும் அழித்து போடுவார்கள்” என்றும் தேசத்தின் தலைவர்கள் பயந்தார்கள். அவர்கள் கூறியதாவது: “நாங்கள் இந்த நாட்டின் பாதுகாவலர்கள், ரோமிலுள்ள அரசாங்கம் இங்கேயுள்ள இந்த குழப்பங்களையெல்லாம் கவனிக்கமாட்டார்கள். நாம் இதை செய்யவில்லையென்றால், தேவனினிமித்தம் இந்த யூதி அழிக்கப்படும். ஆகையால் இந்த

மனிதனை அழிப்பது தகுந்ததாக இருக்கும்.” இதில் கஷ்டம் என்னவென்றால், தேவனைப்பற்றியும் அவர்களது தேசத்தைப்பற்றியும் அவர்கள் தவறான கருத்தை பெற்றிருந்ததே ஆகும். தேவனை அவர்கள் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவேயில்லை. எல்லாமே தாங்கள்தான் என்று அவர்கள் நினைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். தேவன் சர்வவல்லமையுள்ள ஒருவர் என்பதையும், தலைமையான ஸ்தானத்தில் இருப்பவர் என்பதை அவர்கள் மறந்திருந்தார்கள்.

சத்தியத்தின் பிரகாசம் தவறுகளை வெளிப்படுத்துகிறது

நமது தலைப்பு வசனத்திலே, “உலகம் உங்களைப் பகைத்தால் ஆச்சரியப்படாதிருங்கள், அது உங்களைப் பகைக்கிறதற்கு முன்னே என்னை பகைத்ததென்று அறியுங்கள்” என்று உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளைகளிடம் நமது ஆண்டவர் கூறினார். கர்த்தராகிய இயேசுவின் சீடர்களாக அவர்களது விசுவாசத்திற்கேற்றபடி, கர்த்தரின் ஜனங்கள் வெறுக்கப்பட்டு துன்புறுத்தப்பட்டார்கள் என்பதை நாம் காண்கிறோம். ஆரம்பத்திலே சபையானது நீண்டகாலமாக முதல்-நீரோ, பிறகு தியோகிளேத்தியன், இன்றும் மற்ற ரோம ராஜாக்களால் துன்புறுத்தப்பட்டது. அதன் பிறகு அந்திக் கிறிஸ்து எழும்பி, கி.பி.539-ல் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் போ-யாக, தவறானதாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. இவர்களும் உண்மையான சபையை வெறுத்து அவமதித்தனர். இவர்கள் கற்பனையில் மிதப்பவர்களாகவும், மெய்யான சபையைக் குறித்து தப்பறையான எண்ணம் உடையவர்களாகவும் அதாவது சபை சிந்தனை சக்தியற்றது என்றும், இயேசுவின் வார்த்தைகளை சொல்லலாற்றாமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள் என்றும் தற்கால ராஜ்யத்தைக் குறித்து யோசிக்காமல் எதிர்கால ராஜ்யத்தைக் குறித்து அதிகமாக சிந்திக்கிறார்கள் என்றும் நினைக்கிறார்கள். அதன் பிறகு கொடிய துன்பங்கள் நிறைந்த நீண்ட இரவு போப்பின் ஆயிர வருட காலத்தில் (கி.பி.799 to 1799) வந்தன. உண்மையான சீடர்கள் அதிகமானோர் இல்லை. அவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏழைகளாகவும், உயர்ந்தவர்களோ, படித்தவர்களோ, ஐசுவரியவாண்களோ அதிகம் இல்லாதவர்களாகவும் இருந்தனர். “மாம்சத்தின்படி ஞானிகள் அநேகரில்லை, வல்லவர்கள் அநேகரில்லை, பிரபுக்கள் அநேகரில்லை,” “தேவன் இவ்வுலகத்தின் தரித்திரரை, விசுவாசத்தில் ஐசுவரியவாண்களாகவும், தம்மிடத்தில் அன்பு கூறுகிறவர்களுக்குத் தாம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணின ராஜ்யத்தை சுதந்தரிக்கிறவர்களாகவும், தெரிந்து கொள்ளவில்லையா?” (1 கொரிந்தியர் 1:26; யாக்கோ 2:5)

தற்காலத்திற்கு நாம் வருவோம், கர்த்தரின் பிள்ளைகள் எந்த அளவிற்கு இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளை பின்பற்றுகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு அவர்களது வெளிச்சம் மற்றவர்களுக்கு பிரகாசமாயிருக்கும்படி விரும்புவார்கள். எந்த அளவுக்கு தங்கள் வெளிச்சத்தை பிரகாசிக்கப்

பண்ணுகிறார்களோ, அந்த அளவுக்கு இந்த உலகத்தின் தப்பறையான அபிப்பிராயங்களையும் தவறான முறைமைகளையும் அது காண்பிக்கும், இயேசுவின் நாடகளைப்போலவே இங்கே நமது நாடகளிலும் சத்தியம் வெளிப்பட்டு, தப்பறைகளை கண்டனம் செய்கிறது. இதனிமித்தம் சத்தியத்தை வெளிப்படுத்துகிறவர்கள் வெறுக்கப்படுகிறார்கள். நமது ஆண்டவரின் முதல் வருகையின் காலத்தில் இருந்ததுபோல, தற்காலத்திலும் மத ஸ்தாபனமும் அரசியலும் இணைந்திருக்கிறது. எல்லாவித சீர்திருத்தமே அவர்களது திட்டம், அவர்கள் சொல்கிறதாவது: “வெள்ளையரின் அடிமை வியாபாரத்தையும், மதுவியாபாரத்தையும் நம்மால் அழிக்க முடிந்தால் ஆயிர வருட யுகத்தை சமீபமாக்குவோம். ஞானமுள்ள ஆட்சியாளர்களை தேர்ந்தெடுத்தல், புது முறைமைகளை கொண்டுவருவதற்கு உதவிடும்.” இந்த நல்ல முயற்சிகளுக்கு நாம் இரக்கம் காண்பித்தால், இப்படிப்பட்ட முழுதிட்டங்களும் எதிர்கால ராஜ்யத்தைப்பற்றி தேவனுடைய திட்டமல்ல என்பதை நாம் உணர்கிறோம். தற்கால ஸ்தாபனங்கள் பழுதுபார்க்கப்படவேண்டியவைகள் அல்ல, “புதிய வானம் மற்றும் புதிய பூமியின்” முறைமைகளால் நீக்கப்படவேண்டியவைகள்.

சீர்திருத்தம் பண்ணுகிறவர்களை நாம் குறை கூறக்கூடாது. எனினும் அவர்கள் செய்கிற முயற்சி பழைய ஆடைகளுக்கு ஒட்டுபோடுகிற வேலையாக இருக்கிறது. நன்மைக்காகவும் நீதிக்காகவும் செய்கிற எந்த வேலைக்காகவும் நாம் அனுதாபம் காட்ட வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். உலகம் தன்னால் முடிந்ததை செய்ய நாம் விட்டுவிடவேண்டும். தேவனுடைய திட்டத்திலும் அவர் கொண்டு வர இருக்கிற மகா சீர்திருத்தத்திலும் நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அறிவுரை என்னவென்றால், ராஜ்யத்திலே ஒரு இடத்திற்கு நாம் தயாராக வேண்டும் என்பதும், அதே போல மற்ற தேவனுடைய பிள்ளைகளை அவர்களது அழைப்பையும் தெரிந்து கொள்ளுதலையும் உறுதிப்படுத்தவும் ராஜ்யத்திற்கு தயாராயிருக்கவும் நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டும் என்பதாகும். இப்போது சமீபித்திருக்கிற அந்த ராஜ்யம் பாவத்தை அழிக்கவும். நீதியை உயர்த்தவும் தேவனுடைய ஏஜென்டாக இருக்கும்.

வெளிச்சத்திற்காக இருளை வைத்தல்

இதெல்லாம் உலகத்திற்கு ஒரு முடாள்தனமான கதையாக காணப்படுகிறது. ஏனெனில், இது அவர்களது திட்டங்களுக்கு தோல்வியாக இருக்கும். அனைத்து பேர் சபைகளின் திட்டங்களை தலைகீழாக்கும். நாம் செய்வது அனைத்து சபை பிரிவுகளுக்கும் பெரிய அழிவை அர்த்தப்படுத்தும் என்று ஜனங்கள் நினைப்பார்கள். இந்த முறைமைகளை உயர்த்தவோ அல்லது, உலகத்தில் கர்த்தரின் வேலையை செய்வதற்கு நிதியை சேகரிக்கவோ அந்த அளவுக்கு அக்கரை உள்ளவர்களாக இருக்கமாட்டார்கள். நமது கருத்து உண்மை

என்று நிரூபணம் ஆக வேண்டுமானால் ஜனங்களின் நம்பிக்கையை பெறவேண்டுமானால் அந்த அளவுக்கு மனிதர் ஏற்படுத்திய முறைமைகள் ஜனங்களால் வெறுக்கப்படக்கூடியதாக இருக்கும். சத்தியத்தை ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது அவைகளெல்லாம் வெட்கக்கேடானவைகளாக ஆகும். அவைகளை ஏற்படுத்தியவர்கள் அவர்களது இருளை மறைப்பதற்கும், அவர்களது செழுமைக்கும் வெளிச்சம் அவசியம் என்று அழைக்கிறார்கள். நமது புத்தகங்களை எரிக்க வேண்டும் என்பதும், நமது பிரசங்கங்களை செய்தித்தாள்கள் போன்றவற்றில் பிரசுரிக்கக்கூடாது என்பதும் அவசியமானது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இவைகளெல்லாம் ஞானமான செயலாக அவர்களுக்கு காணப்படுகிறது. நமது போதனைகள் பொதுவாக ஜனங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், அவர்களும் அவர்களது முறைமைகளும் முற்றிலுமாக விழுந்துபோகும் என்று உணர்கிறார்கள்.

“இறுமாப்பானவைகள்”

இந்த சபை ஸ்தாபனங்கள் பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளாக கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்திற்காக ஊழியம் செய்ததாக கூறிக் கொள்கிறார்கள். ரோமன் கத்தோ-க்க சபையார் கூறுகிறதாவது; “நாங்கள் ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தை உருவாக்கியிருக்கிறோம்! கோடிக்கணக்கான பணத்தை நாங்கள் முதலீடு செய்திருக்கிறோம் பாருங்கள்! பற்பல அரசாங்கங்களுக்கு நாங்கள் எவ்வளவு உதவியிருக்கிறோம்; சீக்கிரத்தில் நாங்கள் அனைத்து அரசாங்கங்வளையும் எங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவோம் என்று நம்புகிறோம். பிறகு உலகத்தை ஜெயங்கொள்ளுவோம்!” இது போலவே மெதடிஸ்ட், பேப்டிஸ்ட் இன்னும் மற்ற சபையாரும் கூறுகிறார்கள்: “நாங்கள் உலகத்தை ஜெயிக்க வேண்டும்! இந்த முறையில்தான் ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படவேண்டும்!”

இப்படியாக தங்களது திட்டங்களின்படி ஸ்தாபிக்க போகிறார்கள். தேவனுடைய வசனத்தை அவர்கள் படிக்கும் போது கண்களில் தமது சபையின் கண்ணாடியுடன் தான் படிக்கிறார்கள். சீக்கிரத்தில் ஒவ்வொரு முழங்காலும் முடங்கும், ஒவ்வொரு நாளும் பாவ அறிக்கை செய்யும் நிலைமையில் “சபை” இருக்கும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் கூறுகிறதாவது; “இந்த ஆயிர வருட அதிகாலையின் ஜனங்கள், உண்மையான சபையில் ஒரே ஒரு “சிறு மந்தையே” இருக்கிறது என்று போதித்தால். நாம் நமது பெரிய மந்தையைக் குறித்து நாம் பெருமையடித்துக் கொண்டிருப்பதாக ஜனங்கள் ஞாபகப்படுத்துவார்கள். ரோமன் கத்தோ-க்க மந்தையே, நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? லுத்தரன் மந்தையே, நீங்கள் என்ன கூறுகிறீர்கள்? உலகில்

நாற்பது கோடி (கி.பி.1915ல்) கிறிஸ்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று கூறிக்கொள்ளவில்லையா? ஓர் அற்பமான ஜனங்கள் வந்து உண்மையான சபையாராக கொஞ்சபேர் மட்டுமே இருக்கிறார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் மோசமானவர்கள் என்று கூற நாம் அனுமதிக்கலாமா? நமது பெரிய ஸ்தாபனங்கள் எல்லாம் தவறானவைகள் என்று அது அர்த்தப்படுத்துகிறது. இந்த ஜனங்கள் போய் உலகத்தை தலைகீழாக மாற்றி, நமக்கு கெட்ட பெயரை ஏற்படுத்துவார்களானால், நாம் அதற்கு முன்னதாக அவர்களை நசுக்க வேண்டும். நிச்சயமாக ஏதாவது செய்யப்படவேண்டும்!”

நமது அக்கினி ரதம்

ஆகையால் அங்கே வெறுப்பு இருப்பதை நாம் காண்கிறோம். தேவனுடைய உண்மையான ஜனங்களை பரிபூரண சிறப்பிற்காக பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிரதிநிதிகளாக, கர்த்தரின் சாயலை அடைவதற்கு அவர்கள் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மதப்பற்றுள்ள ஜனங்கள் இந்த அளவுக்கு வெறுப்பது இதுவல்ல. அவர்களது ஸ்தாபனங்களுக்கு உபத்திரவம் கொடுப்பதாகும்- அவர்களது படகை குலுக்கி அலைக்கழிப்பதாகும். அவர்கள் கடல்-கவிழ்க்கப்பட்டுவிடுவார்கள் என்று பயப்படுகிறார்கள். அவர்களிடத்தில் இருக்கிற உலகின் ஆவிதான் கர்த்தருடைய உண்மையுள்ள ஸ்தானாதிபதிகளை வெறுக்கிறது. உலகின் உயர்ந்த குணமுடைய சிலர் இப்போது சத்தியத்தை கொஞ்சம் பார்க்கிறார்கள். இது சபை மக்களில் கர்த்தரோடு முழுவதுமாக இசைவில்லாதவர்களாக இருப்பவர்களுக்கு அதிக எரிச்சல் உண்டாக்குவதாக இருக்கிறது.

கடைசியாக இது எதற்கு வழி நடத்தும் என்பதை நாம் அறியோம். ஆனால் இந்த ஒரு துன்பம் உண்மையான சபையின் ஊழியம் முடிவடைகிறது என்பதை குறிப்பதாக வேதாகம வசனங்கள் காண்பிக்கிறது. ஏ-யா சபைக்கு ஒரு நிழலாக இருக்கிறார் என்பதை நாம் அறிவோம். அவர் கடைசியாக அக்கினிரதத்திலே ஏறிச் சென்றார். அதன் மூலமாக அவர் உலகத்தி-ருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டார். ஆகையால் இந்த உலக (யுக) முடிவில் கர்த்தர் தமது ஜனங்களை அக்கனி போன்ற துன்பத்தில் எடுத்துக் கொள்வார். ஆனால் அது கனம், மகிமை, சாகாமைக்கும் தெய்வீக சுபாவத்தில் இயேசுவுடன் பங்கு பெறுவதற்கும் வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்லும் இரதமாக இருக்கும். “பயப்படாதே சிறுமந்தையே, உங்களுக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுக்க உங்கள் பிதா பிரிமாயிருக்கிறார்.” “அவரோடே கூடப் பாடுகளை சகித்தோமானால் அவரோடே கூட ஆளுகையும் செய்வோம்.”

ரோமர் 2:7;8:17; லூக்கா 12:32; 2 தீமோத்தேயு 2:12

R5677

“These Things” That We must Do

“இவைகளை” நாம் செய்ய வேண்டும்

“இவைகளை செய்தால், நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறி விழுவதில்லை.” 2 பேதுரு 1:10

வேதாகமத்தில் மேலே சொல்லப்பட்ட வசனத்திற்கு முன்பதாக உள்ள பகுதியில் அப்போஸ்தலர் பரிசுத்த ஆவியின் கணிகளை நமது இருதயத்தில் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் அதன் மூலமாக வாழ்க்கையிலும் அதாவது வார்த்தை, செயல் மற்றும் எண்ணம் ஆகியவைகளிலும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என்றும் கூறுகிறார். இந்த காரியத்தில் அவரது புத்திமதியை கேட்டு இந்த குணங்களை ஒவ்வொன்றாக சேர்த்து அவர்களது கிறிஸ்தவ குணலட்சணங்களை பெருக்குபவர்கள் “ஒருக்காலும் இடறி விழுவதில்லை” என்று, தான் எடுத்துக் கூறியவைகளின் முக்கிய கருத்துக்களை சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். சில சோதனைகளில் விழுந்து போகக் கூடிய சபாவம் இருக்கும் என்று இது அர்த்தப்படுத்துகிறது. இந்த சோதனைகளில் விழாமல் நிற்பதற்கு இந்த குணலட்சண அபிவிருத்தி ஒவ்வொருவருக்கும் அவசியமாக இருக்கிறது. ஆகையால், எல்லா சோதனைகளிலும் விழாமல் நிற்பவர்களுக்கு, “நம்முடைய கர்த்தரும் இரடகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்குப் பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்” என்று அப்போஸ்தலர் உறுதிப்படுத்துகிறார். இதற்காகவே, இதில் பங்கு பெறவே கர்த்தருடைய அனைத்து ஜனங்களும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

அறிவின் கண்களில் ஒளியைப் பெற்றிருக்கிற நாம் அப்போஸ்தலரின் போதனைகளின் பலத்தையும் விவேகத்தையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறது. எனினும் இவைகளெல்லாம் காரண காரிய முறையில் அதிகமாக போதிக்கப்படவில்லை. இருண்ட யுகத்தின் தப்பறைகள் அப்போஸ்தலர்களின் போதனைகளை தடைசெய்து ஒன்றியில்லாததாக்கிவிட்டிருக்கின்றன. கடந்த காலத்தின் விசுவாச கோட்பாடுகள் எல்லாம் மிகவும் சொற்பமானவர்கள் மட்டுமே இரடசிக்கப்படுவார்கள் என்றும், உலகத்தின் மற்ற ஜனங்கள் எல்லாம் நித்திய சித்திரவதையிலும் சொல்லொனா துயரத்திலும் விடப்படுவார்கள் என்றும் கூறுகின்றன. உலகில் அநேகர் இதை சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அது நம்ப முடியாததாகவும் இருக்கிறது. தங்கள் சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக் கொள்வோம் என்கின்றனர். தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருந்த மற்றவர்கள், அநேகரை நித்திய ஆக்கினையி-ருந்து தங்களால் முடிந்தவரை அதிகப்படியானவர்களை காக்க வேண்டும் என்று மூர்க்கமாக முயற்சிக்கிறார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட வகுப்பையோ அல்லது சபை பிரிவையோ சேராமலோ ஒரு குறிப்பிட்ட வகையான ஞானநானத்தை பெறாமலோ, பாவத்தைவிட்டு மனந்திரும்பாமலோ இருந்தால் அவர்கள் நிச்சயமாக இந்த வாழ்க்கைக்குப் பிறகு நித்திய மற்றும் சொல்லொனா துன்பத்தில் இருப்பார்கள் என்று நம்பினார்கள்.

இப்படிப்பட்ட ஒரு எண்ணத்துடன் அவர்கள்

தேவனுடைய வசனம் உண்மையிலேயே என்ன போதிக்கிறது என்பதை சரியாக படிக்க முடியாமல் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதால், உலகத்தை இரடசிக்க தங்களது சொந்த திட்டங்களை கைக்கொண்டதில் எந்தவித விசித்திரமில்லை, தவறான நம்பிக்கை கொண்டு ஏமாறுகிற இப்படிப்பட்ட சிலர், ஆத்துமாவை இரடசிக்கிற வேலை என்று அவர்கள் கூறிக்கொள்கிற வேலையில் அவர்கள் மிகவும் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதாக காணப்படுகிறார்கள். இது அறிவுக்கேற்றபடி இல்லாதிருந்தாலும், அவர்களது இந்த தைரியத்தையும் வைராக்கியத்தையும் கண்டு வியக்காமல் இருக்க முடியவில்லை. அவர்கள் முன்னால் கூறியது உண்மையாயிருந்தால், ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவனும் உலகத்தை இரடசிக்க வேகமாக போகவேண்டும்.

நமது வீட்டிற்கு கொஞ்ச தூரத்தில் ஒரு தீ விபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்வோம். தீயணைப்புத் துறை அங்கு வரமுடியாமல் இருக்கிறது. நமக்கு அந்த தீயினால் எந்தவித ஆபத்தும் இல்லை. ஆனால் நூற்றுக்கணக்கானோர் அந்த தீ விபத்தில் சாகும் ஆபத்து இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் ஒருவர் வந்து “நாம் பைபிள் ஆராய்ச்சி பண்ணலாம், வாருங்கள்” என்று அழைத்தால், நாம் “நிச்சயமாக முடியாது, தீயில் அகப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற அநேகரை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும். இல்லையென்றால் அவர்கள் இறந்துவிடுவார்கள்” என்று பதிலளிப்போம், வேறு எந்த வேலையையும் செய்யாமல் ஆபத்தில் இருக்கிற உயிர்களை காப்பாற்ற நாம் தூரிதமாகவும் தீவிரமாகவும் ஈடுபடுவோம்.

அநேக கிறிஸ்தவர்களின் போதனைப்பற்றிய குழப்பம்

உலகமானது அதிசீக்கிர ஆபத்தில் இருப்பதாகவும், அக்கினியில் மரிக்காமல், அவி யாத அக்கினியில், நித்தியமாக யுகாயுகமாக வெந்து கொண்டேயிருக்கக் கூடிய, நினைத்துப்பார்க்க இயலாத மகா அச்சத்திலும் பயத்திலும் இருப்பதாக பெரிய சத்துருவாகிய சாத்தான் அநேக கிறிஸ்தவர்களின் மனதில் பதிய வைத்திருக்கிறான். ஆகையால் ஆத்துமாக்களை நித்திய ஆக்கினையி-ருந்து காப்பதற்கு சாத்தானின் மேல் கற்பனையான ஒரு தாக்குதல்-ல் கிறிஸ்தவர்களை அவன் ஈடுபட வைத்திருக்கிறான். நமது கண்கள் திறக்கப்பட்டு, இப்படிப்பட்ட ஒரு ஏற்பாடு புறஜாதிகளுக்கோ அல்லது வேறு யாருக்கோ கொடுக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் காணும் வரை, தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை நாம் அப்பியாசப்படுத்த முடியாது, தேவனுடைய ஏற்பாடுகளை நாம் புரிந்துகொள்ளும்போது, ஒவ்வொன்றும் நமது மனக் கண்களுக்கு முன்பாக மாறுகிறது. தேவன், புறஜாதிகளுக்கும் மற்றும் எல்லாருக்கும் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார் என்பதை நாம் காணும்போது, “என்ன வந்தாலும், விசுவாசமானது தேவனிடம் திடமான நம்பிக்கை வைக்கும்” என்பதை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுவோம். சபை வகுப்பாரின் இரடசிப்புக்காக நாம் தேவனுடன் ஒத்துழைப்பதே

கிறிஸ்தவனின் வேலை என்று நாம் காண்கிறோம். நித்திய ஆக்கினையி-ருந்து இரட்சிக்க அல்ல, மரணத்தி-ருந்து இரட்சிக்கவும், வரவிருக்கிற கிறிஸ்துவின் இராஜ்யத்தில் அவருடன் மகிமையின் சுதந்தரத்தை பெற்றுக்கொள்ளவும் நாம் ஒத்துழைக்கவேண்டும். இந்த மாபெரும் வேலை சவிசேஷ யுகத்தில் ஒரு ஒழுங்கான முறையில் முன்னேற்றமடைந்து வருகிறது என்பதை நாம் காண்கிறோம்.

ஒரு க-யாண விருந்து மூலமாக தேவன் ஏற்பாடு செய்திருக்கிற கிறிஸ்துவுடன் சபையின் ஆசீர்வாதமான இணைப்பு சீக்கிரத்தில் நிறைவேறும். அதன்பிறகு, வானங்களின் கீழாக ஸ்தாபிக்கப்படயிருக்கிற இராஜ்யத்தில் சபையானது கிறிஸ்துவின் மணவாடியாக அவருடன் இருந்து, விழுந்து போன மனுக்குலத்தை, ஆதாமின் முழு சந்திதியினரையும் உயர்த்தி இரட்சிக்கும் ஆசீர்வாதமான சந்தர்ப்பத்தை பெறும். ஆதாமினால் இழந்த, இயேசு தமது சிலுவையின் இரத்தத்தால் மீட்டுக் கொண்ட மகிமையின் நிலையை விருப்பமுள்ள மாணிடர்களுக்கு திரும்ப கொடுக்கிற வேலையை பெறும். தேவனுடைய ஆச்சரியமான இரட்சிப்பின் திட்டத்தில் எல்லாரும் இருக்கிறார்கள் என்பதை உணரும்போது எவ்வளவு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இந்த கிருபையான திட்டம் உயிரோடு இருக்கிறவர்களுக்கு மாத்திரம் அல்ல. கல்லறைக்கு போயிருக்கிற அனைவருக்குமானதாக இருக்கிறது! நமது புரிந்து கொள்ளுத-ன் கண்கள் மூலமாக அறிவைப் பெற்று, மாயைகள் நமது மனத்தி-ருந்து முற்றிலுமாக நீக்கப்பட்டு, உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னேயிருந்து தேவன் திட்டமிட்டிருந்த அழகான, ஆச்சரியமான காரியங்களை காண்பதற்கு நமது விவேகத்தை பயன்படுத்த ஆரம்பித்திருக்கிறோம்.

பரிசுத்தமாகுதலின் போதனை அநேகரிடம் இல்லை

முதலாவதாக நாம் நம்மிடத்தில் கவனிக்க வேண்டியது நமது பரிசுத்தமாகுதலாகும். “நீங்கள் பரிசுத்தமுள்ளவர்களாக வேண்டும் என்பதே (உங்களைப்பற்றிய) தேவனுடைய சித்தமாயிருக்கிறது.” “உலகத்தின் இரட்சிப்பு நமது தாழ்ந்த மாமசீக முயற்சியைப் பொறுத்தே இருக்கிறது என்று நாம் நினைத்தபோது, வேதாகமத்தை நாம் படிக்கவோ அல்லது நமது பரிசுத்தமாகுதலைப்பற்றி சிந்திக்கவோ நமக்கு நேரம் கிடைக்கவில்லை. உண்மையிலேயே பரிசுத்தமாகுத-ன் சிந்தை பெரும்பாலான கிறிஸ்தவ ஊழியக்காரர்களில் மனதி-ருந்து மங்கிப்போயிற்று. ஏனெனில் இந்த போதனையின் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்துவது, ஒரு கிறிஸ்தவன் தன்னை மத வைராக்கியமுள்ளவன் என்பதை அடையாளப்படுத்துவதற்கு அவசியமானது. பரிசுத்தமாகுதல் சபைக்கான தேவனுடைய திட்டமாக இருக்காது என்று ஒதுக்கி வைத்தவர்கள் உண்மையிலேயே சொற்பமானவர்களாக இருப்பார்கள் என்பது ஒரு பொதுவான எண்ணமாகக் காணப்படுகிறது. சத்தியத்தை விட்டுவிடக்கூடிய அநேகர், மிகக்கொடிய பாவங்கள் செய்தவர்கள் மட்டும் தான் நித்திய ஆக்கினையை அடைவார்கள் என்றும் மற்றவர்கள்

எப்படியாவது பரலோகத்திற்கு செல்வார்கள் என்றும் நினைத்தனர். ஒருவன் ஒரு கொலைகாரனாகவோ, சட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படியாதவனாகவோ அல்லது இழிந்த குணமுடையவனாகவோ இல்லாமல் மரித்தால் அவன் எப்படியாவது இரட்சிக்கப்படுவான் என்கிற எண்ணம் ஜனங்களிடையே தற்காலத்தில் அதிகமாக பரவி வருகிறது.

“ஒருவன் எந்தவித பரிசுத்தமில்லாமல், பரலோகத்திற்குள் நுழைய முடியுமென்றால், அதுதான் மிக மேன்மையானது. இதுதான் அந்த எண்ணம், “பெரிய இடத்தை பிடிக்கவேண்டும் என்று முயற்சிக்காதே. பரலோகத்தில் பிரதானமான இடங்களில் ஒன்றை பிடிப்பதற்கு முயற்சி செய்யாதே. தாழ்ந்த இடத்தைப் பிடித்துக்கொள்” - ஒருவேளை வாசல்வழியாக ஊர்ந்து செல்! இப்படியாக அநேக ஜனங்களும் அவர்களது நண்பர்களும் பரலோகத்திற்கு செல்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொள்ள முயற்சித்திருக்கிறார்கள். நமது கத்தோ-க்க நண்பர்கள் கொஞ்ச காலம் உத்திரிக்கும் ஸ்தலத்திற்கு செல்ல வேண்டும் என்று போதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் எல்லாரும் உடனே பரலோகத்திற்கு செல்வார்கள் என்று நம்பிக்கை கொண்டிருக்கிறார்கள். பரிசுத்தமாகுதல் என்ற கருத்து, நமது கர்த்தரைப் போல நாமும் பரிசுத்தமாகவேண்டும் என்பது, இயேசுவின் அடிச்சுவட்டில் நடப்பது என்பது வேத போதனை அல்ல என்பது அவர்களது எண்ணம். அவர்கள் வேதாகமத்தின் போதனையை அறியாததால் அது வேதத்தின் போதனை என்று கவனிக்கவில்லை. அவர்கள் இடுக்கமான வாசல் வழியாக செல்ல விருப்பங்கொள்ளாமல் மாமசத்திற்கு மிகவும் விருப்பமான, விசாலமான, சுலபமான வழியில் செல்ல விரும்புகிறார்கள். தேவன் ஒவ்வொருவரையும் தீயில் போட்டு வாட்டுவார் என்று அவர்களால் நம்ப முடியவில்லை. ஆனால் புற ஜாதியினரையும் மிகவும் மோசமான குணமுள்ள கிறிஸ்தவர்களையும் தீயில் போட்டுவதில் நிச்சயமாக தேவன் திருப்தியடைவார் என்று நம்புகிறார்கள்.

நமது “புத்தியுள்ள ஆராதனை”

வேதாகமம் எதை “புத்தியுள்ள ஆராதனை” என்று கூறுகிறது என்பதை கண்டுபிடிக்க முயற்சிசெய்யாமல், எது புத்தியுள்ள ஆராதனை என்று அவர்களுக்கு தோன்றுகிறதோ, அதை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பெரிய அப்போஸ்தலராகிய பவுல் ரோமாபுரியிலுள்ள சபைக்கு எழுதிய அவரது நிரூபத்தில், “அப்படியிருக்க, சகோதரரே, நீங்கள் உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும், தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவப-யாக ஒப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று, தேவனுடைய இரக்கங்களை முன்னிட்டு உங்களை வேண்டிக் கொள்கிறேன். இதுவே நீங்கள் செய்யத்தக்க புத்தியுள்ள ஆராதனை” என்று கூறுகிறார். (ரோமர் 12:1) இந்த தப்பறையான எண்ணங்களையும் கருத்துக்களையும் நீக்கிவிட்டு தெளிந்த புத்தியுள்ள ஆவியை பெறும் பொழுது, தேவனுடைய ஆச்சரியமான திட்டங்களையும், அவரது அன்பு, நீதி, ஞானம், வல்லமையையும், அவரது பிள்ளைகளைப்பற்றிய அவரது நோக்கங்களையும், அடுத்து இந்த உலகத்திற்கான அவரது

ஏற்பாடுகளையும், அதிகமாக நாம் பார்க்க ஆரம்பிப்போம்.

உள்ளத்தில் வெளிச்சம் தோன்றவும், தேவனுடைய கிருபையான இரட்சிப்பின் திட்டத்தின் கணநேர காட்சியை காணவும் ஆரம்பிக்கும் போது, சுயநலம் உள்ளவர்களும் நன்றியறியாதவர்களாய் இருப்பவர்களும் பெரிய உலகத்தனத்திலே விழக்கூடிய ஒரு ஆபத்து இருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் ஆவியின் கனிகளின் அபிவிருத்திக்காக வேதாகம ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடவும் மாட்டார்கள். இதையெல்லாம் பிற்காலத்தில் பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று தொழி-லும், பணம் பண்ணுவதிலும் சந்தோஷம் முதலானவைகளிலும் மிகவும் ஆழ்ந்து ஈடுபடுவார்கள். ஆனால் மற்றவர்களோ அதற்கு மாறாக, யுகங்களைப்பற்றிய தேவனுடைய மகிமையான திட்டங்களையும் வெளிப்படுத்திய அவரது அன்பிற்கும் தயவிற்கும் தங்களது மனப்பூர்வமான நன்றியை செலுத்துவதற்கு விரும்புவார்கள். மேலும் தாங்கள் செய்ய வேண்டியது மற்றும் தேவனுடைய சித்தம் என்ன என்பதை அறிந்துகொள்ள நாடுவார்கள். மேலும் அவர்கள் “தேவன் தமது எந்த சிருஷ்டியையும் நித்தியமாய் வேதனைப்படுத்துவதற்கு அவர் அப்படிப்பட்ட ஒரு பேய் அல்ல என்றும், எல்லாருக்கும் மிகவும் ஆச்சரியமும் அன்பும் உடைய ஒரு திட்டத்தை அவர் வைத்திருக்கிறார். இது எல்லா வழிகளிலும் அவருக்கு ஊழியம் பண்ண விரும்பும்படி செய்கிறது” என்றும் கூறுகிறார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுல் கூறுவது போல, சத்தியமானது, “கெட்டுப்போகிறவர்களுக்குள்ளே மரணத்திற்கேதுவான மரண வாசனையாகவும், இட்சிக்கப்படுகிறவர்களுக்குள்ளே ஜீவனுக்கேதுவான ஜீவ வாசனையாகவும்” இருக்கிறது. மேலும் இது உண்மையான மன உணர்வை வெளிப்படுத்துகிறது. (2 கொரி 2:16)

இந்த “தீங்கு நாளில்” கிறிஸ்தவனுக்கு தேவையானது

இப்படியாக அதன் அன்பில் சத்தியத்தை பெற்றுக்கொள்ளுகிறவர்கள் வேதத்தின் மாணவர்களாக ஆகிறார்கள். அவர்கள் வேதத்தை ஆராய்வதினால், உண்மையான சபையின் ஒவ்வொரு அங்கமும் எப்படி சத்தியத்தினால் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டவேண்டும் என்பதையும் “ஒளியிலுள்ள பரிசுத்தவான்களுடைய சுதந்திரத்திலே பங்கடைவதற்கு நம்மை தகுதியுள்ளவர்களாக்குகிறது” என்பதையும் கற்றுக்கொள்ளுகிறார்கள். சபையானது, தேவனுடைய பரிசுத்தவான்களாகும்படி இப்பொழுது அழைக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் உலகத்தி-ருந்து பிரிக்கப்பட்டவேண்டும் என்பதையும், ஆசீர்வாதத்திலும், மிகவும் சமீபமாயிருக்கிற யுகமாகிய ஆயிர

வருட யுகத்தில் அகில உலகத்தையும் உயர்த்துவதில் கிறிஸ்துவின் உடன் சுதந்தரராக வேண்டும் என்பதையும் உணருகிறது. இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அப்போஸ்தலர் கூறுகிற புத்திமதியாவது: “உங்கள் விசுவாசத்தோடே தைரியத்தையும், (மனோபாவம்) தைரியத்தோடே ஞானத்தையும், ஞானத்தோடே இச்சையடக்கத்தையும் (சுயகட்டுப்பாடு) இச்சையடக்கத்தோடே பொறுமையையும், பொறுமையோடே தேவ பக்தியையும் தேவபக்தியோடே சகோதர சிநேகத்தையும் சகோதர சிநேகத்தோடே அன்பையும், (அகில உலகத்துக்கான, இன்னும் நமது சத்துருக்களுக்கான பரந்த, பெருந்தன்மையான அன்பு) கூட்டி வழங்குங்கள்.” 2 பேதுரு 1:5-7

மேலும் அப்போஸ்தலர் கூறுகிறதாவது: “இவைகள் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்து பெருகினால், உங்களை நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அறிகிற அறிவிலே வீணரும் (மந்தமாக) கனியற்றவர்களுமாயிருக்கவொட்டாது.” இந்த சந்தர்ப்பத்தில் தங்களை தேவனுடைய பிள்ளைகளாக கூறிக்கொள்ளுகிறவர்களின் மேல் உலகத்தின் ஆவியின் மாறுபாடான விளைவுகளை காண்பிக்கிறார், அதாவது வேத ஆராய்ச்சியையும் அதற்கு இசைந்திருப்பதையும் ஒதுக்குகிறதற்கான விளைவை காண்பிக்கிறார். அவர் கூறுகிறதாவது: “இவைகள் இல்லாதவன் எவனோ, அவன் முன்செய்த பாவங்களற தான் சுத்திகரிக்கப்பட்டதை மறந்து கண் சொருகிப்போன குருடனாயிருக்கிறான்.” பிறகு எல்லாருக்கும் அவர் கூறுகிற புத்திமதியாவது: “ஆகையால் சகோதரரே, உங்கள் அழைப்பையும் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் உறுதியாக்கும்படி ஜாக்கிரதையாயிருங்கள், இவைகளைச் செய்தால் நீங்கள் ஒருக்காலும் இடறிவிழுவதில்லை. இவ்விதமாய், நம்முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குட்படும் பிரவேசம் உங்களுக்கு பரிபூரணமாய் அளிக்கப்படும்.” (2 பேதுரு.1:8-11)

“தேவனுடைய முழு சர்வாயுத வர்க்கத்தின்” அவசியம்

தேவனுடைய சித்தத்தை அறிந்து அதன்படி செய்ய நாடுவதின் மூலம், தேவனுடைய பிள்ளைகள் விசுவாசிகளுக்கான மகிமையின் சுதந்தரத்திற்காக தங்களை தாங்களே தயார்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். குணலட்சண அபிவிருத்தியினால் பலப்பட்டவர்கள் கர்த்தர் எப்படிப்பட்ட சோதனைகளை அனுமதித்தாலும், அவர்கள் விழுந்துபோகமாட்டார்கள். அப்போஸ்தலர் பவுல் எபேசியருக்கான தனது நிரூபத்தில் “தீங்கு நாளில்” நிலைநிற்கிற சிலரைப்பற்றி கூறுகிறார். அநேகர் அந்த நாளிலே நிலை நிற்கமாட்டார்கள் என்றும் கூறுகிறார்.

நிலைநிற்க விரும்புகிறவர்கள் “தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கத்தையும்” தரித்துக்கொள்ளவேண்டும். கிறிஸ்தவ ஆயுதங்களில் ஒவ்வொன்றும் அத்தியாவசியமானதாக இருக்கும். முழு சர்வாயுதவர்க்கத்தையும் தரித்துக் கொண்டவர்கள்தான் அந்த நாளின் பலமான தாக்குதலுக்கு தயாராயிருப்பார்கள்.

“தீங்கு நாள்” எப்பொழுது வரும் என்பதை கர்த்தர் அப்போஸ்தலருக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை. அந்த நாள் எதிர் காலத்தில் வரும் என்பதை அறிந்திருந்தார்கள். ஆனால் எவ்வளவு காலத்திற்கு பிறகு என்பதை அறியாதிருந்தார்கள். அவர்களது மரணத்திற்கு முன்பாக அதை அவர்கள் எதிர்பார்க்கவில்லை. அவர்களில் சிலர், தற்கால சரீரத்தை மரணத்தில் நீக்கிவிட்டு, முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் எழுந்திருப்போம் என்று எதிர்பார்த்ததாக கூறினார்கள். மேலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகை இன்னும் கொஞ்ச காலத்தில் வரும் என்று நம்பினார்கள். குறித்த காலம் வரும் வரை, கர்த்தரின் நாளின் சரியான நேரத்தை தமது பிள்ளைகளுக்கு வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பது தேவனுடைய திட்டத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. ஆனால் தீங்கு நாள் வரும் போது, ஜாக்கிரதையுடன் அவர்கள் சர்வாயுதத்தை தரித்துக் கொண்டால் அவர்கள் நிற்கத்தக்கதாக தேவையானவைகளை அவர் வழங்குவார்.

இப்போது நாம் அந்த “தீங்கு நாளுக்கு” வந்திருக்கிறோம். நமக்கு கொடுக்கப்பட்டுள்ள அவசரமான செய்தியாவது: “தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தை தரித்துக் கொள்ளுங்கள்.” பெரிய பரிசை வரும்போது நீங்கள் நிற்கத்தக்கதாக உங்களை தயார்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்! தயாராகுங்கள்! இப்போதிருக்கிற இந்த “சோதனை காலத்திற்கு,” “இந்த சோதனை நாளுக்கு” தயாராவதற்கு ஆயுதத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும், ஆவியின் ஒவ்வொரு கணியும் அவசியமானதாக இருக்கிறது. ஆகையால் இவைவெல்லாம் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக சேர்க்கப்படவேண்டும். எபேசியர் 6:13-18; 2 பேதுரு 1:4-11; கலாத்தியர் 5:19-26 படிக்கவும்.

ஏன் ஆயிரக்கணக்கானோர் விழுந்து போகிறார்கள்

“உன் பக்கத்தில் ஆயிரம் பேரும், உனது வலது புறத்தில் பதினாயிரம் பேரும் விழுந்துபோவார்கள்” என்று வெகு காலத்திற்கு முன்னுரைக்கப்பட்ட காலம் இதுதான். இவர்களெல்லாம் ஏன் விழவேண்டும்? ஏனெனில் குணலட்சணத்தின் அபிவிருத்தியின் அவசியத்தை அவர்கள் அசட்டை செய்கிறார்கள்; தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கத்தை தரித்துக்கொள்ள தவறிவிட்டார்கள். பாபிலோன் மற்றும் உலகத்தின் ஆவியினாலும், நம்முடைய சத்துருவானவனின்

மாயையின் கீழும் அவர்களது சிந்தையில் மாற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நேர்த்தியான ஆலயம் கட்டவோ அல்லது புற ஜாதிகளுக்காகவோ நிதி திரட்ட முயற்சித்திருக்கிறார்கள்; பேர் சபையின் களியாட்டங்களிலும் பொழுதுபோக்கு நிகழ்ச்சிகளிலும் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்; தங்களது சொந்த குணலட்சணத்தை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டியதின் அவசியத்தை அவர்கள் உணர்ந்து கொள்ளவில்லை. கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் நுழைவதற்கு தேவனுடைய வசனத்தின் போதனைக்கேற்ப குணலட்சணத்தை வளர்ப்பதின் அவசியத்தை உணரவில்லை. ஆகையால்தான் இவர்களெல்லாம் நம்மைச் சுற்றி விழுகிறார்கள்.

அப்போஸ்தலரின் காலத்தில் தேவனுடைய சர்வாயுதவர்க்கமும் அவசியமாக இருந்திருக்குமானால், தற்காலத்தில் இன்னும் அதிக அவசியமுள்ளதாக இருக்கிறது. நமக்கு தேவையானது எல்லாம் நீதியென்னும் மார்க்கவசத்திலும், விசுவாசம் என்னும் கேடகத்திலும், இரட்சணியம் என்னும் தலைச்சீராவிலும், சிவீசேஷத்திற்குரிய ஆயத்தம் என்னும் பாதரட்சையிலும், தேவ வசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்திலும் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. சத்தியம் என்னும் கச்சை நமது அரைக்கு அவசியமாயிருக்கிறது. இப்படியாக கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அறிவிலும், கிருபையிலும் அனுதினமும் வளர்வதற்கும், கர்த்தரோடும் அவரது வீட்டோடும் நமது முக்கியமான உறவை பாதுகாக்கவும் நம்மால் சாத்தியமாகிறது.

“கடைசி நாட்களில்” அப்போஸ்தலர் கூறியதாவது, “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்.” ஆகையால் கர்த்தரிடத்தில் முழுவதும் நம்பிக்கை வைக்கவும், விசுவாசத்தில் முழுவதும் நிலை நிறுத்தப்படவும் அவசியமாகிறது. நம்மை தற்காத்துக் கொள்ளவும். மற்றவர்களை பாதுகாக்கும் ஊழியத்திற்கும் தயாராகும்படிக்கும் நல்ல கருக்குள்ள ஆவிக்குரிய பட்டயத்தை நாம் கையில் வைத்திருப்போமாக, நமது மாம்சீக பலவீனங்களைக் குறித்தும், துன்பங்கள் குறித்தும் நாம் தொடர்ந்து எச்சரிக்கையாயிருக்கவேண்டும். அதன் மூலம் வெற்றிகரமான போராட்டம் பண்ணி, கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்திலும் அவரது கிரீடத்திலும் இப்படியாக பங்கு பெறுவோம்.

“ஆபத்துக் காலத்தை நான் நெருங்குவதால்,
உம்மில் எனது விசுவாசம் பெருக கட்டளையிடும்;
சுற்றிலும் ஆயிரம்பேர் விழும்போது,
என்னை பூரண சமாதானத்தில் வையும்.
என் அடைக்கலமே! என் கோட்டையே, என்னிடத்தில்
அன்பாயிரும்!”

இயேசு அவரது சத்துருக்களை வைதாரா?

“அவர் வையப்படும்போது பதில் வையவில்லை.” I பேதுரு 2:23

இயற்கையாகவே இந்த கேள்வி எழுகிறது. நமது கர்த்தர், பரிசேயர், வேதபாரகர் மற்றும் நியாய சாஸ்திரிகளை நோக்கி, மாயக்காரர், விரியன் பாம்புக் குட்டிகள் முதலான வார்த்தைகளை கூறி பகிரங்கமாக குற்றஞ்சாட்டின இந்த உண்மையை பரிசுத்த பேதுருவின் கூற்றோடு எப்படி இசைவுபடுத்துவது?

சுவிசேஷங்களில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள சாட்சியங்களை நாம் நினைவுக்கு கொண்டு வருவோம். பரிசுத்த பேதுரு பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களில் ஒருவராக இருந்தார். ஆகையால் அவர் நமது கர்த்தருடன் அவரது பூமிக்குரிய ஊழியத்தில் தொடர்ந்து இருந்தார். ஆகையால் ஆண்டவர் வையப்படும் போது திருப்பி வையவில்லை என்கிற உண்மைக்கு அவர் ஒரு நல்ல சாட்சியாக இருந்தார். அப்போஸ்தலருடைய வசனத்தின் கருத்து இயேசு பதிலுக்கு பதில் செய்யவில்லை என்பது. தீய காரியங்கள் அவரைப்பற்றி சொல்லப்பட்ட பொழுது, அவருக்கு தீங்கு செய்தவர்களிடம் தீயவைகளை அவர் பேசவில்லை. அவர் அவர்கள்மேல் வசைமொழியை கூறவில்லை, ஆனால் தம்மை தெய்வீக நீதியின் கைகளிலும் தேவனிடமும் ஒப்புக்கொடுத்தார்.

வேத ஊழியர்கள் நமது கர்த்தருக்கு விரோதமாக சில வசைகளை பதிவு செய்கிறார்கள். “இவன் பிசாசு பிடித்தவன், பைத்தியக்காரன்” என்று அவரது எதிரிகள் ஒரு தடவை அவரைப்பற்றி சொன்னார்கள். மேலும் இயேசு, தாம் “பெயல் செபுல்” - பிசாசுகளின் தலைவன் என்று அழைக்கப்பட்டதாக கூறினார். வேதபாரகர்களும் பரிசேயர்களும் அவரது கிரியைகளை ஒத்துக் கொண்டார்கள், ஆனால் அவரது நல்ல கிரியைகள் சாத்தானுக்கு என்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள். அவரது பிறப்பு முறைதவறானது என்று கூறினார்கள். இந்த ஆலயத்தை இடித்துப்போட்டால் நான் மூன்று நாளைக்குள் எழுப்புவேன் என்று அவர் கூறியதை வேத தூஷணம் என்று நிரூபிக்க முயற்சித்தார்கள். அவரது போதனையின் ஆவியை புரிந்துகொள்ளவில்லை. அவரது கூற்றுக்களில் குற்றம் கண்டுபிடிக்கவே முயற்சித்தார்கள். அவரது வார்த்தைகளில் அவரை சிக்க வைக்க முயற்சித்தார்கள். அவர் உண்மையிலேயே ஒரு பெரிய மனிதனாக இருந்தால், அவர் பாவிக்குடனும் ஆயக்காரருடனும் ஐக்கியம் கொள்ளாமல் தங்களுடன் ஐக்கியம் வைத்திருக்க வேண்டும் என்று அபிப்பிராயம் கொண்டிருந்தார்கள். கடைசியாக அவரை இரு கள்ளர்களுக்கிடையே சிலுவையில் அறையும் அளவுக்கு அவரை தூஷித்தார்கள்.

அந்த காலத்தில் இயேசு எப்படி வேதபாரகர், பரிசேயர்கள் மற்றும் பிரதான ஆசாரியர்களிடம் மிகவும் கடுமையான காரியங்களை கூறினார்? உதாரணமாக, அவர் அவர்களை “விரியன் பாம்புகுட்டிகள்,” “வெள்ளையடிக்கப்பட்ட சுவர்களே,” “மரித்தவர்களின் எலும்புகளினாலும் சகல அசுத்தங்களினாலும்” நிறைந்திருக்கும் கல்லறைகளை” என்று

அழைத்தார். இன்னும்மொரு சந்தர்ப்பத்தில், “மாயக்காரரே, பூமியின் தோற்றத்தையும் வானத்தின் தோற்றத்தையும் நிதானிக்க தெரியுமே, இந்தக் காலத்தையோ நிதானியாமற் போகிறதென்ன?” என்று கூறினார். மறுபடியும் அவர், “சர்ப்பங்களே, விரியன் பாம்புகுட்டிகளே! நரகாக்கிணைக்கு எப்படித் தப்பித்துக்கொள்வீர்கள்?” என்று கூறினார். “நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவனால் உண்டானவர்கள், உங்கள் பிதாவின் இச்சையின்படி செய்ய மனதாயிருக்கிறீர்கள்” என்று அறிக்கையிட்டார்.” இன்னொரு சமயத்தில் அவர் “மதிக்கேடே, குருடே!” என்றும், “குருடான வழிகாட்டிகளே!” என்றும் “மாயக்காரராகிய வேதபாரகரே! பரிசேயரே! உங்களுக்கு ஐயோ, மனுஷர் பிரவேசியாதபடி பரலோக ராஜ்யத்தைப் பூட்டிப் போடுகிறீர்கள்; நீங்கள் அதில் பிரவேசிக்கிறதும்மில்லை, அதில் பிரவேசிக்கப்போகிறவர்களை பிரவேசிக்க விடுகிறதும்மில்லை... மாயக்காரராகிய வேதபாரகரே! பரிசேயரே! உங்களுக்கு ஐயோ, ஒருவனை உங்கள் மார்க்கத்தானாக்கும்படி சமுத்திரத்தையும் பூமியையும் சுற்றித் திரிகிறீர்கள்; அவன் உங்கள் மார்க்கத்தானானபோது அவனை உங்களிலும் இரட்டிப்பாய் நரகத்தின் மகனாக்குகிறீர்கள்... மாயக்காரராகிய வேதபாரகரே! பரிசேயரே! உங்களுக்கு ஐயோ, நீங்கள் ஒந்தலாமிலும் வெந்தையத்திலும் ஜீரகத்திலும் தசம்பாகம் செலுத்தி, நியாயப்பிரமாணத்தில் கற்பித்திருக்கிற விசேஷித்தவைகளாகிய நீதியையும், இரக்கத்தையும் விசுவாசத்தையும் விட்டுவிட்டீர்கள். இவைகளையும் செய்ய வேண்டும். அவைகளையும் விடாதிருக்க வேண்டுமே. குருடான வழிகாட்டிகளே, கொசுயில்லாதபடி வடிகட்டி, ஒட்டகத்தை விழுங்குகிறவர்களாயிருக்கிறீர்கள், மாயக்காரராகிய வேதபாரகரே! பரிசேயரே! உங்களுக்கு ஐயோ, போஜனபானபாத்திரங்களின் வெளிப்புறத்தை சுத்தமாக்குகிறீர்கள், உட்புறத்திலோ அவைகள் கொள்ளையினாலும் அநீதத்தினாலும் நிறைந்திருக்கிறது. குருடான பரிசேயனே! போஜனபான பாத்திரங்களின் வெளிப்புறம் சுத்தமாகும்படி அவைகளின் உட்புறத்தை முதலாவது சுத்தமாக்கு,” இவைகளெல்லாம் நிந்தனைகளா? நாம் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிற வசனத்தை பரிசுத்த பேதுரு, எழுதும்போது தவறு பண்ணவில்லையா? மாறுபாடு எங்கே வருகிறது?

இயேசு திருப்பி அடிக்கவில்லை

நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம். நமது கர்த்தர் அவர்களை திருப்பி அடிக்கவில்லை, அவர்களுக்கு எதிரான குற்றஞ்சாட்டுகளை அவர் முன்னமேயே செய்துவிட்டார்; ஆகையால் அவருக்கு எதிராக அவர்கள் பேசியவைகளுக்கு அவர் பதில் பேசவில்லை. பிசாசை அவர்கள் பெற்றிருப்பதாக அவர்களில் யாரிடமும் அவர் சொல்லவில்லை. பொதுவாக அவர்கள் வைத்திருந்த முறைமைகள் கேடு உண்டாக்கும்

முறைமைகள் என்று பேசினார். இஸ்ரவேய்-ன் ஆட்சியாளர்கள் மாயக்காரர்கள் என்று கர்த்தர் அறிவிக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் வெளிப்பார்வைக்கு பிரமாணத்தை கடைப்பிடிப்பவர்களாக காணப்பட்டபோது, அவர்கள் மாயக்காரர் என்பதை நாம் அறிந்திருக்க முடியுமா? ஜனங்கள் கூறியவைகள்; “இந்த பரிசுத்த மனிதர்கள் எப்படி சுற்றித்திரிந்து தெருமுனைகளில் ஜெபம் பண்ணுகிறார்கள் பாருங்கள்! அவர்களது பெரிதான வஸ்திரங்களின் தொங்கல்களைப் பாருங்கள்! அவர்கள் ஜெபம் பண்ணுகிற நேரத்தில் பாதி அளவு இயேசு ஜெபம் பண்ணுவதை நாங்கள் பார்க்கவில்லை. பிரமாணத்தை கைக்கொள்ள எப்பொழுதும் கவனமாக இருக்கிறார்கள்.” ஆகையால் அவர்கள் கவனம் செலுத்துவது, தசம்பாகம் செலுத்துவது, நீண்ட ஜெபம் செய்வது எல்லாம் மாய்மாலமானது என்று நமது கர்த்தர் குறிப்பிட்டு சொன்னது மிகவும் சரியானதே. அவர்கள் ஒந்தலாமிலும் ஜீரகத்திலும் தசம்பாகம் கொடுப்பதில் மிகவும் ஜாக்கிரதையாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் விதவைகளின் வீடுகளை பட்சித்துப்போடுவதில் தயங்குவதில்லை. விதவைகளின் சொத்துக்களை தக்கவைத்துக்கொள்ள உதவி செய்து, பிறகு அவர்கள் இதை எடுத்துக்கொள்வார்கள்.

வெளிப்படையான இந்த பரிசுத்த மனிதர்களை உண்மையிலேயே வெளியரங்கமாக எப்பொழுதும் வெண்மையாகவும், சுத்தமாகவும் அழகாகவும் இருந்தார்கள். ஆனால் உள்ளேயோ அருவருப்பும் அசுத்தமும் நிறைந்திருக்கும். அவர்கள் அவர்களது பிதாவாகிய பிசாசானவனால் உண்டானவர்கள், அவனது ஆவியை அவர்கள் உடையவர்களாக இருந்தார்கள். அவர்கள் சுத்தமான இருதயத்தோடு நன்மைகளையோ தேவனுக்கு ஊழியத்தையோ செய்யவில்லை. அவர்களது ஊழியமெல்லாம் வெளியரங்கமானது மட்டுமே. அவர்களது முறைமைகள் எல்லாம் மாயையுடனான தேனடையாக இருந்தது. இந்த கால மொழியில் சொல்வோமேயானால் அது “அழகிப்போனதாக” இருந்தது. அவர்களது மாய்மாலத்தை வெளிப்படுத்தவேண்டியதும் சுத்தமான இருதயமுடையவர்களை அவர்களது கேடுகளி-ருந்து காக்கப்படவேண்டியதும்

அவசியமாயிருந்தது. இயேசு தனிப்பட்ட யாரையும் பேர் சொல் - அழைத்து கண்டிக்காமல் ஒரு வகுப்பாராக அவர்களை கண்டித்தார். அவர் அவர்களுக்கு தீங்கு செய்ய நாடாமல், நன்மை செய்யவே, முடிந்தால் அவர்களையும் அவர்களது தீமையான செய்கைகளையும் எச்சரிக்கவே விரும்பினார். நமது கர்த்தர் ஜனங்களை இரட்சிக்க விரும்பினார்; ஆகையால் இவைகளை ஒரு வகுப்பாருக்கான காரியங்களாக பேசினார். அந்த வகுப்பாரைக் குறித்து சில தீமையான காரியங்களையும் சொன்னார். அந்த வகுப்பாரில் ஒவ்வொருவரும் தனது வஸ்திர தொங்கலை சரிபடுத்தவும், இரண்டுவிதமான வாழ்க்கையை வாழவில்லை என்று காண்பிக்கவும் வேண்டியதாயிருந்தது, ஆகையால் நமது கர்த்தரின் வார்த்தைகள் தீமைகளை பேசுத-ன் கீழ் வராது. அவர் ஓர் ஒழுங்கைப்பற்றி பேசிக்கொண்டிருந்தார். அவர் ஜான் ஸ்மித் என்பவரைப்பற்றிய இரகசியத்தையோ அல்லது திருமதி பிரஷன் இப்படிப்பட்டவர், இதைச் செய்தார், அதைச் செய்தார் என்று தனிப்பட்ட வாழ்க்கை முதலானவைகளைப் பற்றியோ பேசவில்லை.

ஆகையால் தற்கால தெளிவான பிழைகளை கவனத்திற்கு கொண்டு வருகிற ஒரு புரணமான உரிமையை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்று நம்புகிறோம், நமது கர்த்தர் செய்ததுபோல் நாம் கண்டிப்பது சரியாக இருக்காது. நமது கர்த்தரின் காலத்தில் இருந்த யூதர்களை காட்டிலும் தற்காலத்தில் ஜனங்கள் மிகவும் அதிகமாக கோபம் கொள்வார்கள். அவர்களது தலைவர்கள் செய்த இந்த காரியங்களில் சிலவற்றை நமது கர்த்தர் கண்டித்திருக்கவில்லையென்றால் பரிசேயர்கள் கர்த்தரின் ஆதரவை பெற்றிருந்திருப்பார்கள். அங்கே அவர்கள் பக்திமாணப்போல நடிக்கிற முகத்தை வைத்துக் கொண்டு அநேக ஜெபங்கள் முதலானவைகளை கூறி வந்தார்கள். உண்மையிலேயே அவர்கள் பரிசுத்தமான ஜனங்களா? இயேசு அங்கே தேவனுடைய பிரதிநிதியாக இருந்து கொண்டு, தமது கருத்துக்களை கூறிவந்தார். ஆகையால் இந்த பரிசேயர்கள் தேவனை சந்தோஷப்படுத்தும் காரியங்களை செய்யவில்லை என்பதை இயேசு ஜனங்கள் அறியும்படி செய்தார். அவர் அவரது கடமையை மட்டுமே செய்தார்.

R5679

City of David - City of God

தாவீதின் நகரம் - தேவனுடைய நகரம்

2 சாமுயேல் 6:1-19; சங்கீதம் 24

எருசலேம் புதிய தலைநகரம் - தேவனுடைய பிரசன்னம் விரும்பப்பட்டது - உடன்படிக்கைப் பெட்டி

கொண்டுவரப்படவேண்டும் - ஊசா கொல்லப்பட்டான்-ஓபேத் ஏதோம் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டான் - பாடம்

கற்றுக்கொள்ளப்பட்டது - உடன்படிக்கைப்பெட்டி சரியான விதத்தில் கொண்டுவரப்பட்டது - களிப்புடன் கூடிய சமாதானம் -

தேவனுடைய ஆசரிப்புக்கூடாரம்-தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கான பாடங்கள்.

“யேகோவாவின் ஆலயத்துக்கு போவோம் வாருங்கள் என்று எனக்கு அவர்கள் சொன்னபோது

மகிழ்ச்சியாயிருந்தேன்.” சங்கீதம் 122:1

தாவீது சமஸ்த இஸ்ரவேயுக்கும் ராஜாவாக அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட பிறகு, தேவகிருபையால் வழிநடத்தப்பட்டு, ஒரு புதிய தலைநகரைத் தேடினான். எபுசியர்கள் எருசலேம் பட்டணத்தை அசைக்க முடியாத கோட்டையாக அநேக

நூற்றாண்டுகளாக வைத்திருந்தார்கள். அதற்கு எதிராக வரும் எந்த எதிரியையும் குருடர்களும் சப்பாணிகளுமே காப்பாற்றி விடுவார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிற அளவுக்கு அந்த பட்டணம் அநுகூலமான இடத்தில் அமைந்திருந்தது. ஆனால்

காலம் வந்தபோது, அது தாவீதின் கைகளுக்கு வந்து, இஸ்ரவே-ன் தலைநகரமாக ஆனது. புதிய ராஜாவின் முதல் காரியம் தேசத்திற்கு பெருமை தரக்கூடிய ஒரு அரண்மனையையும் முற்றத்தையும் கட்டினதுதான். அரண்மனையை கட்ட தீருவின்ராஜா கேதுரு மரங்களை மாத்திரமல்ல தச்சரையும் கல்தச்சரையும் அனுப்பினான்.

சீக்கிரத்தில் தாவீது ராஜாவின் ஆவிக்குரிய குணம் அவனது சங்கீதத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதுபோல், இஸ்ரவே-ன் அரசாங்கத்தைப் பொருத்தவரை, அது தானே உறுதிப்பட ஆரம்பித்தது. தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் மக்களிடையே விக்கிரக ஆராதனை அனுமதிக்கப்படாமல் இருப்பது மட்டும் போதாது. தேவனுடைய பிரசன்னத்தின் அறிகுறிகள் மறுபடியுமாக கனப்படுத்தப்படவேண்டும். தாவீதுக்கு ஆசாரியர்கள் ஆதரவு தந்ததால், சவுல்ராஜா அவர்களை அழித்து விட்டான். அதனிமித்தம் நோபி - ருந்த ஆசாரிபுக்கூடாரம் பயன்படுத்தப்படாமல் இருந்தது. சவுல்ராஜா அதை கிபியோனுக்கு அனுப்பியிருந்தான். ஆனால் உடன்படிக்கைப்பெட்டி ஆசரிப்புக் கூடாரத்தில் இல்லை, நீண்ட நாட்களாக அப்படி இருந்தது.

ஏ-யின் துன்மார்க்கமான குமாரர்கள் உடன்படிக்கை பெட்டியை பெ-ஸ்தியரோடு யுத்தம் செய்த யுத்தகளத்திற்கு எடுத்துக் சென்றிருந்தார்கள் என்பதையும் அதிலே அவர்கள் தோற்றுப்போனதால், அந்த உடன்படிக்கைப்பெட்டி பெ-ஸ்தியர்களால் எடுத்துக் கொல்லப்பட்டது என்பதையும், இந்த உடன்படிக்கை பெட்டியின் பிரசன்னத்தினால் பெ-ஸ்தியரின் விக்கிரகமாகிய தாகோன் கீழே விழுந்து உடைந்தது என்பதையும், இந்த உடன்படிக்கை பெட்டியை பெ-ஸ்தியர்கள் கீரியாத்யாரீயின் என்ற இடத்திற்கு அனுப்பும் வரை அந்த வாதை இருந்தது என்பதையும் நாம் நினைவுக்கு கொண்டு வருகிறோம். அது எழுபது வருடம் வரை, நாம் இப்பொழுது கவனித்துக் கொண்டிருக்கிற நிகழ்வு வரை அங்கேயிருந்தது, தாவீது ராஜா உடன்படிக்கை பெட்டியை புதிய கூடாரத்தில், ஆசரிப்புக் கூடாரத்திலே கொண்டு வந்து வைக்கும்போது ஒரு பெரிய விழாவை ஏற்பாடு செய்தான். தேசத்தின் பல்வேறு பகுதிகளுக்கும் தகவல் அனுப்பினான். முப்பதினாயிரம் வீரர்களும் திரளான ஜனங்களும் அதிலே கலந்து கொண்டார்கள். இந்த காரியம் முற்காலத்தில் இருந்ததுபோல தேசத்திற்கு தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தைக் கொண்டு வரும் என்று நம்பினார்கள்.

பயபக்தியில் ஒரு பெரிய பாடம்

தாவீது ராஜா தேவனை கனப்படுத்தவதில் கவனமாய் இருந்தான். எனினும் தேவனுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டியை எடுத்துச் செல்வது, யார் தொடலாம் போன்ற காரியங்களில்

தேவனுடைய பிரமாணத்தை கவனிக்காமல் விட்டிருந்தான். தேவனுடைய பிரமாணத்தில் ஜாக்கிரதையாய் இருப்பதற்கும், சர்வ வல்லமையுள்ளவரிடத்தில் பயபக்தியாய் இருப்பதற்குமான ஒரு பெரிய பாடத்தை கொடுத்தார். உடன்படிக்கை பெட்டிக்கு தாவீது ராஜா மரியாதை கொடுத்தாலும் தேவையான மரியாதையை கொடுக்கவில்லை. ஏனெனில் ஆசரிப்புக்கூடாரத்தின் பொருட்களில் இந்த உடன்படிக்கை பெட்டிதான் மிகவும் முக்கியமானது.

ப-பீடமும் தண்ணீர் தொடடியும் பிரகாரத்தில் இருந்தன. சமூகத்து அப்பங்களுள்ள பொன்தகட்டால் மூடப்பட்ட மேஜையும், பொன் குத்துவிளக்கும் மற்றும் பொன்னாலான தூபபீடமும் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்தன. ஆனால் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்த ஒரே பொருள் உடன்படிக்கை பெட்டிதான். உருவத்தில் அது நான்கு அடி நீளமும் இரண்டு அடி அகலமும் இரண்டு அடி உயரமுள்ள ஒரு பெட்டியைப் போல் இருந்தது. அதன் இரண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு தண்டு இருந்தது. அதைத் தோளில் வைத்துதான் லேவியர்கள் அதை சுமக்க வேண்டும். அது பொற்தகட்டால் பொதிந்திருக்கப்பட்டிருந்தது. அந்த பெட்டியின் உள்ளே பத்து கட்டளைகள் அடங்கிய கற்பலகைகளும், வனாந்தரத்தில் பிரயாணம் செய்தபோது எடுத்து வைத்த மன்னா வைக்கப்பட்ட பொற்பாத்திரமும், அற்புதங்கள் நடப்பித்த ஆரோனின் துளிர்ந்த கோலும் இருந்தன. உடன்படிக்கை பெட்டியின் மேல் மூடி விசேஷ அம்சம் உடையதாக இருந்தது. அது தங்கத்தால் அடிக்கப்பட்டதாகவும், மேலே இரண்டு கேரூபீன்கள் அதன் முகங்கள் ஒன்றையொன்று பார்ப்பது போலவும் அதன் சிறகுகள் முன்பக்கம் விரிந்ததுபோலவும் இருந்தன.

ஆசாரியர்கள் அந்த உடன்படிக்கை பெட்டியை குறிப்பிட்ட காரியங்களை அடையாளப்படுத்தும்படி ஒரு குறிப்பிட்ட விதமாக மூடவேண்டும் என்ற கட்டளையை தேவன் கொடுத்திருந்தார். அப்பொழுதுதான் வேவியர்கள் அதை தங்கள் தோள்களில் சுமக்கும்போது மிகவும் பொறுப்புடன் இருப்பார்கள். இதையெல்லாம் கவனியாதபடி தாவீது ராஜா, வேறு எந்தவிதத்தைக் காட்டிலும் தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டுவர இதுதான் மிகவும் உன்னதமான முறைமை என்று நினைத்து புதியதான ஒரு மாட்டு வண்டியை செய்தான். ஆனால் இது தேவனுடைய முறை அல்ல. தேவனுடைய குணலட்சணங்களையும் அவரது கிருபாசனத்தையும் அடையாளப்படுத்துகிற உடன்படிக்கை பெட்டிக்கும் அவருக்கும் காண்பிக்கப்படவேண்டிய பயபக்தியைப் பற்றிய ஒரு பாடம் கொடுக்கப்படவேண்டும்.

ஒரு வழுவழப்பான சாய்வான கற்பாறையுள்ள இடத்திற்கு வண்டி வந்த போது மாடுகள் வண்டியை கொஞ்சம்

அசைத்தது. அப்போது ஊசா தேவனுடைய பெட்டி சாயாதபடி தனது கையை நீட்டி அதைப் பிடித்தான். உடனே ஒரு இடிமின்னல் அவன்மேல் விழுந்து அவன் செத்தான். இந்த தேவகோபத்தினால் தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டு வருகிற வேலையை உடனே நிறுத்தினார்கள். வேறு நாசமோசம் ஏதும் வராதபடி தனது இடத்திற்கு தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டு செல்ல தாவீது ராஜா பயந்தான். அந்த ஊர்வலம் நிறுத்தப்பட்டது; தேவனுடைய பெட்டி ஓபேத் ஏதோம் என்ற லேவியன் வீட்டில் வைக்கப்பட்டது. ஒரு வேளை அந்த ஓபேத் ஏதோம் ஒரு ஆசாரியனாக இருந்திருக்கக் கூடும்.

இப்படியாக அனைத்து ஜனங்களும் பயபக்தியின் பாடத்தை கற்றுக் கொண்டார்கள். அந்த பாடம் தற்காலத்திற்கு மிகவும் அவசியமானதாக காணப்படுகிறது; எக்காலத்திற்கும் அவசியமானது. அவமரியாதை உலகத்தால் அடிக்கடி வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் இது நம்மை திகைக்க வைக்கிறதில்லை. ஆனால் தங்களை தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும் அவரது நாகரீக ஆசாரியர்களாகவும் கூறிக்கொள்ளுகிறவர்கள் அவமரியாதை செய்யும்போது நம்மை ஆச்சரியப்பட வைக்கிறது. அந்த அவ மரியாதை சில சமயங்களில் நடத்தையில் இருக்கலாம், சில சமயங்களில் பேச்சில் இருக்கலாம். சில சமயங்களில் மத காரியங்களைக் குறித்தோ அல்லது வேதவாக்கியங்களைக் குறித்தோ கே-யாக பேசும்போது இருக்கலாம். எந்த வகையில் இந்த அவமரியாதை இருந்தாலும் அந்த தனிப்பட்ட நபருக்கும் அவனோடு கூட சேர்ந்து இவற்றை செய்த மற்றவர்களுக்கும் நிச்சயமாக தீமையாக இருக்கும்.

ஊசா நித்திய வேதனைக்கு அனுப்பப்படவில்லை என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அவன் மரண நித்திரைக்கு சென்றான். அவனது தவறு அந்த காலத்தில் ஒரு நல்ல பாடத்தை கற்றுக் கொடுத்தது. அது அவனுக்கு எதிர்காலத்தில் தீமை பயக்காது. இந்த காலக்கட்டத்தில் இன்னொரு பாடம் போதிக்கப்பட்டது; தேவனுடைய பெட்டி இருந்த ஓபேத் ஏதோமின் வீடு ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது. அவர்களது குணலட்சணத்தைக் குறித்து நமக்கு ஏதும் சொல்லப்படவில்லை. ஆனால் இப்படிப்பட்ட ஆசீர்வாதம் அநேகரது கவனத்தை ஈர்த்தது. அவர்களில் தாவீது ராஜாவும் ஒருவன். மறுபடியும் மனம் மாறி, எருசலேம் தாவீதின் நகரமாக மட்டுமல்ல, தேவனுடைய நகரமாக இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். தேவனுடைய பிரசன்னம் அவர்களது ஜனங்களாகிய இஸ்ரவேலோடு, உடன்படிக்கை பெட்டியின் கேருபீன்கள் மத்தியில் செகினா ஒளியில் இருக்க வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான்.

தேவனுடைய சொந்த பரிசுத்த தேசம்

தாவீதும் இஸ்ரவேலர்களும் இருந்ததுபோல, நாம் இல்லை. தேவனுடைய ராஜ்யம் என்று சொல்லக் கூடிய தேசம் ஏதும் இப்போதில்லை. கி.மு.606ல் சிதேக்கியாவிடமிருந்து கிரீடத்தை தேவன் எடுத்துப்போடும்போது, தீர்க்கதரிசி மூலமாக அவர் அறிவித்தாவது: “அதைக் கவழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன், கவிழ்ப்பேன்; உரிமைக்காரனானவர் வருமட்டும் அது இல்லாதிருக்கும்; அவருக்கே அதைக் கொடுப்பேன்.” (எசேக்கியேல் 21:25-27) ராஜ்யத்தை மேசியாவிடம் கொடுப்பதற்கும் “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக” என்று ஜெபிக்கிற நமது ஜெபம் நிறைவேறுவதற்கும் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது என்று நாம் நம்புகிறோம். பரிசுத்த பேதுரு சபையை பரிசுத்த ஜாதி, சொந்த ஜனம் என்று கூறுகிறார். இதைத்தவிர இந்த காலக்கட்டத்தில் யூயிலே தேவனுடைய ராஜ்யம் என்று ஏதுமில்லை. ஒரு குறிப்பிட்ட சபை பிரிவைப் பற்றி பரிசுத்த பேதுரு கூறவில்லை. பேப்டிஸ்ட் சபையையோ, மெதடிஸ்ட் சபையையோ, பிரிஸ்பிடேரியன் சபையையோ, லுத்தரன் சபையையோ, ஆங்கி-கன் சபையையோ, ரோம சபையையோ குறிப்பிடவில்லை. கிறிஸ்துவின் உண்மையான சபை எல்லையில்லாமல் இருக்கிறது. உண்மையிலேயே அந்த சபை கத்தோ-க்காக இருக்கிறது. கத்தோ-க் என்றால் பொதுவானது, பிரபஞ்சத்திற்கு உரியது என்று பொருள்.

கிறிஸ்துவின் சபை என்பது உலகம் முழுவதும் இருக்கக்கூடிய ஒரு சபையாகும். அதன் அங்கத்தினர்கள் எல்லாம் அர்ப்பணத்தினால் கிறிஸ்துவிடம் இணைக்கப்பட்டவர்கள். பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலால் அங்கத்தினரில் சிலர் ரோம சபையில் காணப்படலாம். சிலர் ஆங்கி-கன் சபையிலும், சிலர் மெதடிஸ்ட் சபையிலும், சிலர் பேப்டிஸ்ட் சபையிலும் சிலர் லுத்தரன் சபையிலும், இன்னும் சிலர் இவைகளில்லாமல் வேறு சபையிலும் இருக்கலாம். ஆனால் தேவன் அங்கீகரிக்கிற ஒரே பரிசுத்த ஜாதி இதுதான். திரைக்குப் பின்னால் கர்த்தருடன் அவரது ஜனங்கள் முதலாம் உயிர்த்தெழுத-ல் மகிமையடையும் வரை அவர்கள் ஒரு புது ஜாதியாக முழுவதுமாக அமைக்கப்படமாட்டார்கள். வேதத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதுபோல, அவர் இருக்கிற வண்ணமாகவே அவரைத் தரிசிப்பதினால் அவருக்கு ஒப்பாயிருப்போம், அவரது மகிமையில் பங்கு பெறுவோம்.

ஒரு பக்கம் பெ-ஸ்தியர்களும் மறுபக்கம் மோவாபியர்களும் கர்த்தரை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்று இஸ்ரவேலர்கள் எதிர்பார்த்திருந்ததைக் காட்டிலும், தேவனுடைய சத்தியத்தையும் அவரது பிரசன்னத்தையும் உலகத்தார் உணர்ந்து கொள்ள நாம் எதிர்பார்க்கவே முடியாது. தேவனுடைய உடன்படிக்கையின் மக்கள் மட்டுமே அவரை உணர்ந்துகொள்ள முடியும். அவர்கள் நடுவே மட்டுமே அவர் இருக்கிறார்.

இது ஒரு குடும்ப விவகாரம் என்று நாம் கூற முடியாது. இன்னும் சொல்லப்போனால், வேதாகமம் காண்பிக்கிறதுபோல, இது ஒரு தனிப்பட்ட நபரின் விவகாரம். இங்கொன்றும் அங்கொன்றுமாக கிறிஸ்துவின் சபை உலகமெங்கும் சிதறி இருக்கிறது. அர்ப்பணம் செய்தவர்கள் மட்டுமே அதற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள் அல்லது அதன் சலுகைகளுக்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். உடன்படிக்கை பெட்டி, குறிப்பாக உணர்த்துகிற பிதா மற்றும் குமாரனுடைய ஐக்கியத்திற்கு உரியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்த விதியில் ஒரு விதிவிலக்கை மட்டும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். பரிசுத்த பவுல் கூறினதுபோல, விசுவாசிகளின் குழந்தைகள், தங்கள் பெற்றோர்களுடன் தேவனுடைய சலுகைகள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களில் பங்கு பெறுகிறவர்களாக கருதப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தாங்களாக தீர்மானிக்கிற அளவுக்கு மனது அபிவிருத்தி அடைந்த நிலைக்கு வரும்வரை, அதாவது தேவனுடன் முழு அர்ப்பணத்திற்குள்ளாக வந்து அவரால் பரிசுத்த ஆவியின் ஜெனிப்பித்தலால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் வரை அல்லது மனம் மாறி உலகத்தாரில் ஒருவனாக ஆகும் வரை.

தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டுவர தாவீதுராஜா முதல் முயற்சியில் தோல்வியடைந்த மூன்று மாத்திற்கு பிறகு, அதை மறுபடியும் கொண்டு வர தயாராக இருந்தான். இந்த தடவை காரியங்களை ஜாக்கிரதையாக ஆராய்ந்து அறிந்திருந்தான். இந்த தடவை புது மாட்டுவாண்டி ஏதுமில்லை. தெய்வீக வழி நடத்துதலுக்கு ஏற்ப லேவியர்கள் உடன்படிக்கை பெட்டியை தங்கள் தோளில் சுமந்து கொண்டு வந்தார்கள். தேவனுடைய முறைமைகளை மற்றும் ஊழியங்களில் நமது நூதன கண்டுபிடிப்புகளுக்கோ, நமது சாமார்த்தியத்துக்கோ, இடமில்லை. வேதமாணவனாக இருந்து, வேத வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து, தேவனுடைய சித்தம் இன்னதென்று அறிந்து அதைச் செய்யவேண்டும். தாவீது ராஜா ஏற்றுக்கொண்ட இந்த பாடத்தை தேவனுடைய ஜனங்கள் அனைவரும் மனதில் நன்றாக பதிய வைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

கர்த்தருக்கு முன்பாக நடனமாடுதல்

தேவனுடைய பெட்டி திரும்பி வருவது, தேவனே தங்கள் தேசத்திற்கு திரும்பி வருவதாக நினைத்து இந்த மாபெரும் நிகழ்வாகிய ஊர்வலத்தில் ஆயிரக்கணக்கான யுத்த வீரர்கள் பாதுகாப்பிற்காகவும் ஊர்வலத்துக்கு கௌரவம் கொடுப்பதற்காகவும், வழியில் கிராமங்களில் இருந்த திரளான ஜனங்களும், எக்காளம் ஊதுகிறவர்களும் கீதவாத்தியங்கள்

வாசிப்பவர்களும் இன்னும் ஆர்ப்பரிப்பவர்கள் அனைவரும் சந்தோஷத்துடன் வந்தார்கள். இந்த நிகழ்வுக்காக தாவீதுராஜா இயற்றிக் கொடுத்த சங்கீதத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளை லேவியர் ஒருவருக்கொருவர் ஒதிக்கொண்டு வரக்கூடிய ஏற்பாடும் செய்யப்பட்டிருந்தது. இந்த பாடத்தின் ஒரு பகுதியாக அது செய்யப்பட்டிருக்கிறது-சங்கீதம் 24.

தாவீதுராஜா மற்றவர்களோடு சேர்ந்து கொண்டு கர்த்தருக்கு முன்பாக நடனம் பண்ணிக்கொண்டு வந்து தனது சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தினான். இசைக்கு இசைவாக பாதங்களை அசைக்கும் வழக்கம் இன்றைக்கும் தூர தேச கிழக்கத்திய நாடுகளில் ஒரு வழக்கமாக இருக்கிறது. இந்தியாவில் கிறிஸ்தவ முயற்சியாளர்களின் கூட்டத்தில் இப்படிப்பட்ட ஒரு நடன நிகழ்ச்சி எவ்வளவு அழகாகவும் உன்னதமானதாகவும் காணப்பட்டது என்று திரு. கிளர்க் என்பவர் நமக்கு கூறுகிறார்.

மகா பெரிய ஊர்வலம் எருசலேம் நகரத்தை நெருங்கும்போது, நகரத்தின் பெண்கள் சந்தோஷத்துடன் அதை வரவேற்றார்கள். அந்த கூட்டத்தின் தலைவியாக தாவீதின் மனைவியும் சவு-ன் மகளுமான மீகாள் இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் அப்படியில்லை. அவள் குற்றம் கண்டுபிடிக்கிற, பெருமையான மனோநிலையில் இருந்தாள். அவள் சவுல்ராஜாவின் மகளில்லையா? அவளது கணவன் தாவீது அற்பமான ஆட்டமையனும் கொஞ்ச காலம் நாடு கடத்தப்பட்டவனுமாக இருந்தான் அல்லவா? அவன் வீட்டிற்கு வந்தபோது, தேவனுடைய பெட்டியை கொண்டு வந்தபோது அவன் தனது சந்தோஷத்தை வெளிப்படுத்தி காண்பித்தபடியினால், அவள் தாவீதை குறை கூறினாள். அது அவமானமாக இருந்தது என்று கூறி அவனை கண்டித்தாள். அதற்கு தாவீதுராஜா, அவளுடைய தகப்பனிடமிருந்து ராஜயபாரத்தை எடுத்து தேவன் தனக்கு கொடுத்ததை நினைவு படுத்தி, இப்படியாக தான் தேவனுடைய கிருபையை பெற்றதாகவும் அதனால் தான் அவர் மேல் பற்று வைத்திருந்ததாகவும் கூறினான். தற்பெருமை கொண்ட அந்த ஸ்திரீ தன் வாழ்நாள் முழுவதும் பிள்ளையிலாதிருந்தாள் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சங்கீதம் தீர்க்கதரிசனமாக இருந்தது

உடன்படிக்கை பெட்டி கிறிஸ்துவைக் குறிக்கிறது. தேவனுடைய வல்லமை, ஞானம் எல்லாம் அவருக்குள் மறைந்திருக்கிறது. மனிதர்களின் ஆசீர்வாதங்கள் அவருக்குள் மையப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் தேவனுடைய பெட்டியை நகரத்திற்குள் கொண்டு வருவது நாம் கிறிஸ்துவை

ஏற்றுக் கொள்வதற்கு ஒப்பாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவர்கள் எல்லாம் “பூமியும் அதன் நிறைவும் கர்த்தருடையவைகள்” என்பதையும் நன்மையான எந்த ஈவும் பூரணமான எந்த வரமும் பிதாவினிடத்தி-ருந்து குமாரன் மூலமாக இறங்கி வருகிறது என்பதையும் உணருகிறார்கள். உலகமும் அதில் வாசம் செய்கிற அனைவரும் இந்த ஆசீர்வாதத்திற்குள்ளாக இருக்கிறார்கள்.

தேவன் தமது புதிய முறைமைகளை, திருப்தியற்ற சமுத்திரங்களின் நடுவே அதாவது தேவனோடு ஒழுங்குக்கும் இசைவுக்கும் வராதிருக்கிற அமைதியற்ற ஜனங்களின் மத்தியிலே ஸ்தாபித்துக்கொண்டிருக்கிறார். அவர் நம்மை அவரது பரிசுத்த பர்வதத்திற்கு, அவரது பரிசுத்த ராஜ்யத்திற்கு ஏறும்படியும் அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஆவிக்குரிய தெய்வீக சுவாவத்தில் ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கும் அழைக்கிறார். சில குறிப்பிட்ட நிபந்தனைகளில்லாமல் யாரும் இந்த வகுப்பினராக முடியாது என்று அவர் நிர்ணயம் பண்ணுகிறார். அதாவது ஒரு பரிசுத்தமான இருதயம், ஒரு நேர்மையான இருதயம், சுத்தமான கைகள், தன்னால் முடிந்தவரை நீதியாக வாழ்தல் போன்றவைகள் அந்த நிபந்தனைகளாகும். இவைகளெல்லாம் விசுவாச உடன்படிக்கைக்கு எதிர்பார்க்கப்படுபவைகள். இது தேவனுடனான அவர்களது உடன்படிக்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

இந்த உடன்படிக்கையாளர்களில் முதலாவது இருந்தவர் இயேசு ஆகும். சபை அங்கங்கள் அவரது பரிசுத்த ராஜ்யத்தில் அவரோடு இருக்கவேண்டும் என்றால், அவர்கள் அவரது அடிச்சுவட்டில் நடக்க வேண்டும். இவர்கள் சூதாக உடன்படிக்கை செய்யவோ, வஞ்சகத்திற்கோ தங்களது ஆத்துமாவை உயர்த்தக்கூடாது. தேவனோடு உடன்படிக்கை செய்த அனைத்தையும் தேவன் அவர்களிடம் கேட்பார். இப்படிப்பட்டவர்கள் மட்டும் தான் கர்த்தரிடத்தி-ருந்து ஆசீர்வாதத்தை பெறுவார்கள்; இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு மட்டும் தான் தங்களது நீதிக்கு கிறிஸ்து மூலமாக சாட்டுதலை பெறுவார்கள்.

தற்காலத்தில் இந்த பாடம் இதற்கும்மேலாக மனதில் பதிய வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தேவனுடன் ப-யின் உடன்படிக்கையும் உறுதிமொழியும் செய்தவர்களில் எத்தனை பேர் இன்றைக்கும் இதை கவனிக்காமலும், உறுதிமொழியை கடைபிடிக்காமலும் இருப்பதை ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்! வெளியரங்கமாக தங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு, அந்தரங்கத்தில் அதை மறுத-த்து, தங்களது விசுவாசக் கொள்கைகளைப்பற்றி தவறாக பேசுகிறவர்களில் எத்தனை பேர் உண்மையிலேயே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள்! இப்படிப்பட்ட செயல்களெல்லாம் தேவனுடைய பார்வையில் நிச்சயமாக குற்றமாகக் காணப்படும். இப்படிப்பட்டவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குரியவர்களாக நம்பிக்கை கொள்ள முடியாது.

பிறகு சங்கீதம் ஒரு அறிவிப்புடன் தொடர்கிறது. அதாவது பாவத்தின் வல்லமையாகிய மரணத்தி-ருந்தும் பாவத்திலும் மீடக்கூடிய வல்லமையும் அதிகாரமும் உள்ள கர்த்தராகிய மகிமையின் ராஜா வரவேண்டும் என்று அவரைத் தேடுகிற இஸ்ரவேல்-ன் பிள்ளைகள் வேண்டுகல் செய்கிறார்கள். வசனத்தின் முழு அர்த்தத்தின்படி இந்த மகிமையின் ராஜாவின் பிரவேசத்திற்காக நாம் இன்னும் காத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். உலகத்தைப் பொருத்தவரை ஜீவா-த்து எளிகிற அக்கினியில் அவர் வெளிப்படுத்தப்படுவார் என்று அவர் அறிவிக்கிறார். “யாதொரு ஜாதி யாரும் தோன்றினது முதல் அக்கால மட்டும் உண்டாயிராத” (தூனியேல் 12:1) ஆபத்து காலத்தில் அவர் வெளிப்படுத்தப்படுவார். இந்த ஆபத்து முன்னமே ஆரம்பித்து பயங்கரமான யுத்தமாக பரவிக் கொண்டிருப்பதை அநேக வேத மாணவர்கள் காண்கிறார்கள். மேலும் அவர்கள் அதன் பலனாக கொடிய அராஜகம் விரைவில் வரும் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். பிறகு மிகவும் மெல்-ய சத்தம் சீக்கிரத்தில் வரும். அதுதான் இரட்சகரின் வல்லமையுள்ள அதிகாரம், தெய்வீக ஆதிக்கம். அதுதான் ஆயிரம் வருடம் கட்டப்படப்போகிற சாத்தானிடமிருந்தும், மரணம் மற்றும் பாவத்தி-ருந்தும் இரட்சிக்கும்.

ஏழாம் சபையின் தூதனாகிய

சகோ, C.T. ரசல் அவர்களின் ரீ-பிரிண்ட்ஸின் தமிழாக்கத்தை வெளியிடுகிறோம்,

வெளியிடுபவர்:

சகோ, R. செல்வராஜ். சென்னை வேதமாணவர் சபை.

எண்: 22. முதல் தெரு. ராஜீவ் நகர். காலடிப்பேட்டை. திருவொற்றியூர்.

சென்னை- 600 019, கைபேசி: 97909 00030, மின்னஞ்சல் : mbsa_selvaraj@rediffmail.com

FOR PRIVATE CIRCULATION ONLY